

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno • ročník 26 • číslo 1 • 12. ledna 2017

LETOS NÁS ČEKAJÍ NEMALÉ ÚKOLY

Rok s rokem se sešel, nadešel čas zamyslet se nad úkoly, které musíme řešit v tom letošním. Musím hned konstatovat, že je jich před námi mnoho a budou na naši práci klást nemalé nároky. Nejdříve mi dovoluji vrátit k uplynulému roku. Nově složený Městský výbor vzešlý z rozhodnutí Městské konference začal pracovat naplno a v soudružské atmosféře.

V úvodu své činnosti kromě zvolení výkonného výboru ustavil odborné komise. Vybavil delegáty IX. sjezdu strany stanovisky MěV k projednávaným dokumentům. V průběhu posjezdového období jsme se zabývali sjezdovými závěry a na těchto základech jsme rozpracovali postup naplňování stanovených úkolů v podmínkách naší městské stranické organizace. I z toho městský výbor vycházel při přípravách na volební kampaň pro volby do Krajského zastupitelstva jihomoravského kraje a příslušného senátního obvodu. Jak se vyjádřit k této kampani? Byla dobrá a efektivní? Ovlivnila myšlení voličů? Ovlivnil výsledek výběr kandidátů? Můj názor je, že se nemáme za co stydět. Obětavý přístup soudruhů a soudružek například na našich volebních stáncích si zaslouží velké poděkování. I přes velké množství rozdaných materiálů, ale i předvolebních akcí se nám nepodařilo obhájit více než polovinu mandátů! Je to výzva do příštích voleb do parlamentu PS ČR. Na výsledku voleb se projevila celospolečenská situace, nechutí občanů jít k volbám. Ty které jsem potkával při předvolebních akcích sdělovali, že se stejně nic nezmění a nemá tudíž smysl jít volit. Do jisté míry ovlivnila výsledek voleb bezpečnostní situace a obava občanů v souvislosti s migrační vlnou. Výrazně nás o voličské hlasy „obralo“ hnutí Ano

MARTIN ŘÍHA
PŘEDSEDA MĚV KSČM
V BRNĚ

2011 svojí agresivní kampaní. Lidem stačilo laciné a krátké heslo „oni tam kradnú“ a my jsme, podle voliče, byli rovněž u toho.

Nikoho nezajímalo kolik se opravilo škol, silnic a kolik se toho udělalo pro sociálně slabé při naší spoluúčasti na vládě na krajském úřadě. Jsem rád, že město má v novém zastupitelstvu kraje svého zástupce a tím je Helena Sýkorová. Jí rovněž patří poděkování za aktivní účast ve volební kampani.

Jako tradičně jsme se podíleli na oslavách osvobození města Brna. Naši zástupci byli přítomni na všech pietních shromážděních v rámci celého města Brna. Oslavy 1. máje byly pojaty novým způsobem. Veřejnost nás vnímala kladně a celodenní program nesl své ovoce. Přítomní zastupitelé, ale i mladá generace diskutovala s veřejností. I vhodně zvolený doprovodný program se setkal s dobrým hodnocením, protože oslovil i mladší generaci.

Setkali jsme se i s tématem odsunutých Němců, kdy představitel města Brna navázali na předchozí Rok usmíření. Napříč občanskou veřejností, kdy i my jsme se přidali, byl dán najevo odpor k těmto aktům a omlouvám. Vše vyvrcholilo naším protestem na Mendlově náměstí ve spolupráci s Klubem českého pohraničí. Všem děkuji, že Vám není lhostejné přepisování dějin naší země. V podzimním

(Pokračování na straně 2)

Zasedal ÚV KSČM

V úvodu jednání, které proběhlo 17. prosince 2016, promluvil předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip o cílech jednání ÚV – posoudit vyhodnocení voleb do krajů a Senátu v říjnu 2016, zabývat se detailně podílem všech organizačních jednotek strany na formách i obsahu volební kampaně, jejím provádění a dopadu na veřejnost.

Konstatoval, že od roku 2012 bylo 182 krajských zastupitelů, nyní 90, takže počet těch, kteří reprezentují stranu, se na úrovni krajů snížil na polovinu. Na každém zasedání Výkonného výboru ÚV bylo řečeno, že mediální prezentace těch 182 lidí je nedostatečná, a že někteří z nich, kteří odvádějí dobrou práci, ji neumějí prezentovat v médiích. Promarnili jsme šanci, která byla v roce 2012, což se projevilo na výsledku voleb. Lze to ukázat na konkrétních příkladech. Jestli konkrétní krajský zastupitel měl v roce 2012 celkem 1516 preferencí a v roce 2016 skončil se 460, je to odpovědnost vedení strany, předsedy, místopředsedů, předsedy KV nebo toho konkrétního zastupitele v konkrétní funkci? Nelze ustupovat od toho, že strana vytvořila alternativu dalšího politického vývoje v ČR a že je schopná udělat kroky, které povedou k tomu, že stranu stabilizují. Všichni máme stejnou odpovědnost za jednotu strany, za její jednotné vystupování a za výsledek, kterého lze v roce 2017 dosáhnout. Je třeba odmítnout politikaření místo poznání, kdo je politickým protivníkem, kdo je skutečným nepřítelem politiky pro občany, pro pracující. Od KSČM je lidmi očekávána jasná politika, jednotný postup a řešení životních problémů pracujících. Na tyto otázky dal odpověď IX. sjezd v 9 prioritách, které schválil. Je potřeba respektovat sjezd, jeho výsledky, nepolitikařit, ale plnit jeho závěry.

Předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip v této souvislosti poukázal na směřování sociální demokracie. K tomu, aby KSČM znovu odebrala voličský potenciál, přihlašuje se k věcem, které má KSČM dlouhodobě v programu – diferenciaci daní, obrana

(Pokračování na straně 2)

Komise ideově-výchovné práce MěV KSČM v Brně

srdečně zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

který se uskuteční **19. ledna 2017 v 17 hodin**
na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, sál v 2. poschodí.

Téma: **„Mezinárodní politika“**

Úvodní slovo: **Ing. Jaromír Kohlíček, CSc.**
poslanec Evropského parlamentu za KSCM

LETOS NÁS ČEKAJÍ NEMALÉ ÚKOLY

(Dokončení ze strany 1)

období jsme byli svědky hrubého útoku „Pražské kavárny“ na naši státnost která gradovala protesty proti našemu prezidentovi. 17. listopadu v rámci připomínky Mezinárodního dne studentstva jsme dali jasně najevo, co si o těchto snahách myslíme. Nejde o osobu prezidenta ať je to ten či ten. Jde přece o úřad prezidenta ČR. Ten byl zvolen nejdemokratičtějším způsobem a pokud to nedopadlo dle něčí představy, musí si počkat na volbu novou, která se také blíží. Jsme svědky toho, že někteří kandidáti ohlašují svou kandidaturu s předstihem.

Neztratila se práce našich zastupitelů na úrovni městských částí i města. Dnes a denně dokazovali, že komunisté jsou jedinou a pravou opozicí. Jejich vystupování v dotazech zastupitelů, návrhy k bodům jednání či návrhy na zařazení nových bodů jednání svědčí o jejich pracovitosti. Několikrát se naši zastupitelé pokusili uštvět políček náměstkovi Hollanovi za jeho excesy návrhem na jeho odvolání. A tlak se neustále stupňuje a doufejme, že se to zúročí dříve než ve výsledcích voleb do ZMB v roce 2018.

Co nás čeká v roce následujícím? Samozřejmě jsou to parlamentní volby. Za měsíc budeme na městské nominační konferenci rozhodovat o návrzích na kandidáty z Brna pro sněmovní vol-

by. Je to důležitý krok k tomu, aby se naše město po dlouhých letech pauzy dočkalo svého komunistického poslance. A že ho město Brno potřebuje víme všichni. To nás zavazuje, stejně jako naše brněnské delegáty krajské konference, udělat vše pro to, aby se tento náš cíl naplnil. Je před námi příprava volební kampaně, po letních prázdninách její realizace. To musí být pro každého z nás jednoznačnou výzvou z pohledu uvědomění si, že úspěšný výsledek KSČM ve volbách je pro občany a naši stranu jedinou volbou! Mimochodem, ostrá volební kampaň bude letos probíhat v předvečer stého výročí VŘSR. Bude jenom na nás, zda se v této souvislosti budeme omlouvat, či toho využijeme k navázání na odkaz našich předchůdců.

Delegáti městské nominační konference se budou významným způsobem podílet na spolurozhodování nejen o dalším směřování strany, ale v případě příznivých volebních výsledků, i celé společnosti. Nečekejme na oficiální schválení oficiálního volebního hesla. Dělejme hned vše pro naplnění toho, které již máme: **„Jsme tu pro Vás a pracujeme pro Vás!“**

Dodatečně, nebo ještě jednou přejí všechno dobré v novém roce 2017 všem členům KSČM stejně jako našim sympatizantům, našim voličům, všem spoluobčanům.

Diskusní čtvrtek 24. 11. 2016

„Všechnu moc lidu, o skutečné demokracii“

Předposlední diskusní čtvrtek v roce 2016 se konal na téma „Všechnu moc lidu, o skutečné demokracii“. Přednášejícím úvodní slovo, odpovídajícím na dotazy a reagujícím na diskusní vystoupení byl soudruh Tomáš Vokoun, člen brněnských mladých komunistů. Tomu odpovídala účast, přes tři desítky, z toho dost mladých a početná diskuse.

Co bylo vyjádřeno? Demokracie u nás není. Existující kapitalismus je obhajován existujícími volbami u nás. Existují tři typy demokracií:

- Demokracie zastupitelská.** Všichni lidé nemusí řešit všechno. Zvolíme si zastupitele a ti za nás rozhodují. Je to omezený počet lidí, kteří jsou snadno ovladatelní.
- Demokracie přímá.** Výhodou je, že hodně lidí odpovídá na jednu otázku – buď a nebo. Není možné jiné řešení. I referenda jsou zneužitelná a nezaručují, že vše bude vzkvétat.
- Demokracie participativní.** Systém rad funguje na tom, že na nejnižší úrovni se volí zástupce, který je doporučován na vyšší místo. Občané delegovali lidi na vyšší úroveň. Volil se i vládce na doživotí, ale byl odvolatelný.

Rozvoj výroby (za feudalismu) způsobuje, že jsou lidé vzdělanější. Proto kapitalismus potřebuje spojence v boji s feudalismem, využívá demokracii. Nepotřebuje skutečnou demokracii, nýbrž iluzi o demokracii. Tak např. naše současná zastupitelská demokracie má svoje problémy. Někdo je vítězem voleb. Po volbách se vytváří různé slepenice-koalice. Poměrné zastoupení, tedy výsledek voleb, není realizován. Jsme svědky, že např. nejsilnější (strana, hnutí) je v opozici a nejslabší ve vládnoucí koalici. Tato naše realita je jednou z příčin nízké volební účasti.

Diskusní čtvrtek potvrdil, že pojem demokracie je široký. Je paradoxní, že hlavně mladí si myslí, že demokracie k nám přišla teprve v roce 1989. I demokracie má svoje hranice. Přece nemůžeme považovat za projev demokracie likvidaci prezidentské standardy a vyvěšení trenýrek na Pražském hradě. Zkrátka dnes není u nás demokracie svobodných lidí.

Bylo mnoho otázek, které by si zasloužily větší pozornost. Proto v budoucnosti bude vhodné se k tomuto tématu vracet.

Josef Vondrák

Zasedal ÚV KSČM

(Dokončení ze strany 1)

pracujících v rámci zákoníku práce a zákona o nezaměstnanosti apod. Podle provolání schváleného na zasedání ÚV KSČM je obrat ČSSD k levici nedůvěryhodný. ČSSD měla problém s předvolebními sliby po volbách v r. 2002 i 2013 v otázce církevních restitucí či daňové progresse, její poslanci nepodporovali návrhy KSČM v sociální oblasti. Hra ČSSD na nesmlouvavou levici slouží pouze k oklamání voličů vzhledem k padajícím preferencím této strany.

V obsáhlém rozhovoru pro Haló noviny 19. prosince 2016 rozebírá předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip současnou politickou situaci a přispívá k hodnocení říjnových voleb do krajů a do Senátu. Hnutí ANO považuje za sběrnou protestních hlasů. Rozhovory premiéra s ministry považuje předseda ÚV za dobrý krok, ale výsledky jsou špatné. Připomíná, že už spojení Vladimíra Špidly s KDU-ČSL a Unii svobody bylo jasným odkloněním sociální demokracie doprava.

V závěru rozhovoru předseda ÚV KSČM uvedl, že pro volby do Sněmovny je připraven program, k němuž členové strany na členských schůzích a okresních konferencích budou zasílat náměty. Po krajských konferencích a zasedání ÚV KSČM v dubnu 2017 budou zapracovány do konečného znění programu pro volby. Půjde o prezentaci strany, aby ji vnímal co největší počet lidí.

Haló noviny 19. prosince uveřejnily informace o zasedání ÚV KSČM a rozhovor s předsedou ÚV Vojtěchem Filipem. Přemýšlejte každý z nás, co učiníme pro co nejlepší výsledek voleb do Sněmovny Parlamentu ČR.

Karel Janiš

Jak vyjde ECHO v roce 2017

Číslo:	Uzávěrka:	Vyjde (čtvrtek):
1	19. pros. 2016	12. ledna
2	16. ledna 2017	9. února
3	20. února	9. března
4	20. března	13. dubna
5	17. dubna	11. května
6	15. května	8. června
7	21. srpna	14. září
8	18. září	12. října
9	16. října	16. listopadu
10	20. listopadu	21. prosince
1/2018	18. listopadu	

Rukopisy pište maximálně v rozsahu jedné stránky, delší po dohodě s redakční radou. Elektronicky zasílejte na email tibor.david@volny.cz, psané strojem předejte na sekretariát MěV nejpozději týden před uzavírkou!

Jubilanty předávejte stejně, maximálně na čtvrtletí předem! Na dodané později nebude brán zřetel.

red

Již za měsíc se sejdou delegáti zastupující brněnské základní organizace strany na městské konferenci. Tentokrát trochu jiné, protože nominační. Po členských schůzích, které probíhaly od října do počátku ledna, tak brněnští komunisté učiní další krok primárních voleb v rámci přípravy na podzimní volby do PS PČR.

Uvedené napovídá, že hlavním cílem konference bude příprava na tyto volby – obsahová i kádrová. O tom, jaké názory a které kádry budou delegáti prosazovat jednaly právě skončené členské schůze. Zazněla na nich celá řada názorů vycházejících z vedení a průběhu volební kampaně k říjnovým krajským volbám i z analýzy příčin našeho volebního neúspěchu. Právě tyto poznatky a názory jsou pro přípravu na jednání konference mimořádně cenné.

Co tedy na schůzích zaznělo? Dovolím si tyto názory shrnout do několika tezí: Vyvinout větší úsilí při propagaci strany, výstupy zacílit směrem k občanům. Zformulovat nová rázná hesla. Přepracovat vol. program, aby se zásadně lišil od volebních programů jiných stran, jednoznačně se od nich vymezit. Již nyní zahájit permanentní volební kampaň, seznamovat veřejnost s prací KSČM nejen na centrální, ale i na komunální úrovni a podílu jednotlivých zastupitelů, poslanců i budoucích kandidátů. Ve volební kampani se osvědčuje osobní jednání (kontaktní kampaň). Musí být agresivní. Při tvorbě VP nezapomenout na otázky týkající se národního bohatství a energetické politiky, nesmí chybět vymezení se vůči globálním tématům. V souvislosti s kádrovou přípravou na schůzích zazníval požadavek na dodržení pravidel kumulace funkcí a doby výkonu funkcí v duchu předsjezdových diskusí, konkrétně zazněly návrhy na omezení funkce poslance na dvě volební období. Zmínovány byly i požadavky na tvorbu kandidátní listiny v závislosti na počtu voličů a podpora brněnským kandidátům.

Mimo uvedených podnětů a názorů jednotlivých ZO mohou delegáti konference vycházet ze závěrů a doporučení, jak je projednal v souvislosti s hodnocením volební kampaně a výsledků krajských voleb městský výbor. O některých jsem informoval v loňském 9. čísle Echa. To vše mohou delegáti porovnat a případně i konfrontovat s dalším podkladovým materiálem – Tezemi volebního programu, jež byly schváleny na prosincovém jednání ústředního výboru.

Dovolím si přidat i pár svých poznámek, možných východisek, pro tvorbu volebního programu. Jde o to, aby každému bylo po přečtení našeho volebního programu zcela jasné, že si právě přečetl program komunistické strany. Musíme definovat, v čem je současná doba výjimečná a v čem je její přelomový charakter. Toho však nelze dosáhnout, pokud jasné neukážeme příčiny problémů současné společnosti a současně způsob jejich odstranění. Jen v případě, že

ukážeme, že máme jasno v tom, čeho a jak toho chceme dosáhnout nám voliči uvěří.

Podstatné je současně voličům sdělit, že s nimi v této záležitosti počítáme. Že s nimi počítáme jako s tvůrci politiky, nikoliv jen konzumenty. Musíme navrhnout komplexní přístup řešení společenských problémů v rámci obecného řešení. Je třeba stanovit hlavní volební témata. Mělo by jít o témata, která jsou dlouhodobě blokována – například tak zvané církevní restituce, otázky pro-

gresivního zdanění a podobně. Zde si každý může najít svou možnost vlastního aktivního podílu na reálném řešení. Tento přístup současně umožní ukázat, co nebo kdo brání navrhovanému řešení.

Důsledná příprava na jednání městské konference tak bude zárukou, že brněnští komunisté nastoupí správnou cestu pro zajištění příznivých volebních výsledků, přispějí k tvorbě volebního programu a doporčí kvalitní návrhy na budoucí poslance.

Poučení z výsledků voleb v roce 2016

Výsledky jsou známé. V krajských volbách KSČM ztratila 96 zastupitelů, v Zastupitelstvu Jm kraje jich z 16 zůstalo pouhých 7. Na tomto výsledku se voliči v Brně podíleli 23,8 % hlasů. Brněnský kandidát do Senátu se v konkurenci známých osobností umístil na 6. místě. Takový volební výsledek si nepochybně zaslouží důkladné zhodnocení na všech úrovních stranického řízení a rozhodování. Bez ohledu na výsledky voleb je třeba ocenit práci předsedů místních a základních organizací, zástupců strany v okrskových volebních komisích a samozřejmě jednotlivých členů strany a sympatizantů za úsilí, které přípravě a průběhu voleb věnovali.

Avšak i bez podrobných rozborů je zřejmé, že KSČM, stejně jako další volební subjekty, nedokázala oslovit občany, aby využili svého práva volit. V Brně se voleb zúčastnilo 39,51 % voličů, v kraji to bylo 36,84 %. Z těchto údajů vyplývá, že téměř 2/3 voličů nemá v podstatě žádný důvod k volbám chodit. Z té zhruba třetiny voličů, kteří svého volebního práva využili, jich však v Brně dalo svůj hlas pouze necelých 10 % kandidátům KSČM. Důvod? Naše volební kampaň nedala voličům odpověď na otázku: *Proč bych měl volit právě komunisty?* To je závažná a neoddiskutovatelná skutečnost, kterou nelze opomenout při přípravě volební kampaně pro letošní parlamentní volby.

Odpověď na uvedenou otázku musí strana především svým volebním programem. Programem, který bude skutečně programem komunistické strany. Programem, který bude objasňovat, co se ve společnosti a ve světě děje, který bude vycházet z pochopení doby. Který dokáže stanovit cestu, jak problémy řešit. Měl by tedy mít obrannou i nápravnou část. Nejde o to lidem něco slibovat, ale lidi přímo úkolovat, tj. zapojit je do řešení současných problémů. Potřebujeme program, který dokáže srozumitelně lidem ukázat cestu k zvrácení současného trendu vývoje.

Jen na základě takového programu lze vést volební kampaň skutečně komunistické strany. Volební kampaň by měla být agresivní, jasně se vymezující a ukazující cestu. Tištěné materiály by měly být zpracovány moderním přitažlivým způsobem, být stručné a současně úderné. Měly by vycházet ze základních cílů strany – změny charakteru ekonomického a následně i společenského rozvoje. V tomto smyslu je třeba, aby se oprostily od zažitého pragmatického stereotypu spojeného s imitováním programových východisek ostatních stran, tj. vylepšování stávajícího kapitalistického systému. Aby naše volební materiály voliče oslovily musí obsahovat jasné sdělení, že víme o co jde, čemu je třeba se bránit a že víme jak daný stav napravit. Mimo centrálních celorepublikových nesmí chybět ani globální témata. Nesmí rovněž chybět reakce na agresivní volební kampaně protivníků. Volební hesla musí být jednoduchá, srozumitelná a vymezující. Bez takového přístupu se jen těžko podaří oslovit voliče obecně, a zřejmě neoslovíme ani přirozené spojence a sympatizanty pro boj za změnu společenského systému. **MĚV KSČM**

Zastupitel Bc. Doležel neumí odpovídat?

Při jednání zastupitelstva městské části Brno-střed jsem musel položit výše zmíněnému zastupiteli otázku, jak je to s vyřízením *Petice proti připomínání Německého domu na Moravském náměstí v souvislosti s plánovanou úpravou parku*. Ptal jsem zcela otevřeně proč Petičnímu výboru sděloval, že nevyhrál návrh s žádnou připomínkou Německého domu a tudíž se nemusí obávat, že by k tomu došlo a následně do médií sdělil, že stejně nějakou formou si tento dům městská část připomene, že to pokládá za potřebné. Odpovídal i mě vyhýbavě a pořád dokola. Nevyhrál žádný návrh s připomínkou Německého domu. Odpovědi na otázku, jak to tedy myslí, jsem se nedočkal.

Čemu se ale divit. Již v minulosti tento človíček dával najevo svoje smýšlení. Jako tehdy mladý konzervativce hanobil válečný hrob v Brně K. Poli, což zveřejnila i naše média. O to víc mě mrzí jeho vstřícný postoj k otázce německví a vysídlení po 2. sv. Podpora Sudetských Němců a usmiřování se s nimi není dobrá vizitka představitele Sokola Brno I. Copak si neuvědomuje, že sokolové a komunisté byli mezi prvními, které Němci likvidovali pro jejich smýšlení v době okupace? Nato by, dnes již krajský zastupitel, M. Doležel neměl zapomínat a měl by mít úctu k obětem 2. sv. a okupace!

Martin Říha

Prosincové zastupitelstvo z našeho pohledu

Náš klub potěšilo, že v projednáváním bodě 4. - udělení ceny města Brna se naše kandidátka dostala do užšího výběru, kde skončila pod nominací. Byla jí Taňa Soto Janošová - operní pěvkyně.

V proběhlé volbě předsedy kontrolního výboru uspěl zastupitel Oliver Pospíšil (ČSSD), který při svém představení ocenil školu bývalého zastupitele za KSČM Ladislava Býčka. Za zcela nevhodné a nemorální považujeme vyřešení situace kolem ředitele MP Brno, který se nevzdal funkce přes svůj předvolební slib.

Nejdůležitějším bodem jednání bylo schválení rozpočtu města Brna na rok 2017. Proti předchozím rozpočtům, kde jsme se při hlasování zdržovali, jsme byli nuceni vzhledem k nezodpovědnému se-

stavení a schodku v době hospodářského růstu, hlasovat proti. Současně konstatujeme, že při sestavování rozpočtu, nebyly akceptovány naše návrhy předložené v komisích rady. A nejednalo se jen o návrh vybudování klimatizace v objektu městského útulku.

Koalice přišla s novým trikem. Když není zajištěn dostatek hlasů pro samostatný bod, jeho obsah se zahrne do bodu jiného. Pak projde i nákup interaktivního modelu města Brna prosazovaný náměstkem Hollanem. Jen jedenáct kladných hlasů se našlo pro individuální podporu 3 studentů VUT vydávaných za program ERASMUS+. Tento evropský program ještě nebyl schválen a jedná se o osobní aktivitu jednoho děkana. V projektu rovný přístup k předškolnímu vzdělávání v Brně se fakticky jedná o zvýhodňování jedné skupiny obyvatel! Z tohoto důvodu jsme se samozřejmě v tomto bodě zdrželi.

Náš nesouhlas s bodem 36. - Projekt parkovací systém neplánovaně podpořil ve svém vystoupení občan z veřejnosti, kterému se nelíbila nákladnost projektu a související nepřiměřená šikana občanů. Upozornil na to, že je třeba zapojit řádný a stálý dohled MP Brno.

Návrh plánovací smlouvy na terasové domy v Kníničkách v nás vyvolal otázku, proč máme přehlasovat odmítavé stanovisko MČ?

Posledním rozporným bodem jednání bylo pořízení změn Regulačního plánu Městské památkové rezervace Brno. Mezi třemi desítkami změn jsou takové, s kterými nemůžeme souhlasit. Jedná se např. o Soubor změn umožňující výstavbu bytového komplexu Rezidence Pekařská nebo Výstavba nových polyfunkčních objektů v ulici Kopečná a další. Zde existuje možnost využít již zpracovaného konceptu z let 2011-13 a to ve variantě 2. Podpořili jsme návrh na posunutí termínu ukončení platnosti současného platného ÚP z roku 1994, což nám dává předpoklad ke vzniku nového ÚP města Brna, které ho potřebuje jako slůl.

V závěrečných dotazech zastupitelů se zeptal zastupitel Říha na hlasování v radě č. 90 o Pravidlech vymezení lokalit na území města Brna, kde by se mohly provozovat hazardní hry a loterie. Ze zápisu bylo zřejmé, že pan Hollan hlasoval pro. O výjimkách z úplného zákazu provozování hazardu bude dle schválené přílohy rozhodovat Zastupitelstvo města. Požádal o sdělení termínů, v jakém horizontu budeme rozhodovat. Nabízí se také otázka, kdo bude určovat, kdo a co je hotelovým zařízením a bude tudíž moci zřídit tuto hernu s živou hrou. O souhlas se bude muset žádat i příslušná městská část.

Zastupitelé za KSČM

TAK NEVÍM JAK JE TO S DODRŽOVÁNÍM
LIDSKÝCH PRAV? NEMĚL BY SE HODNŮTIT
I POŽADAVEK NA BEZTŘÍDNÍ SPOLEČNOST?

INFORMACE O SITUACI V KLDŘ

To bylo téma posledního diskusního čtvrtku v roce 2016 (15. 12.). Účast 70-80 posluchačů svědčila o potřebě být pravdivě a uceleně informován o situaci v této socialistické zemi. Tuto skutečnost potvrzuje také obsáhlá diskuse.

Na začátku byly promítnuty dva krátké filmy pro uvedení do života této země. Úvodní slovo přednesl Kim Chon Se, rada velvyslanectví KLDŘ v ČR a dále byl přítomen a zapojil se Ma Chol Hun, 3. tajemník. Ke spokojenosti posluchačů oba hovořili česky.

KLDŘ je socialistický stát mající přes 120000 km² a přes 20 miliónů obyvatel. Nynější situace na Korejském poloostrově je značně napjatá. Válka mezi Severní a Jižní Koreou dosud nekončila. Hlavní překážkou ke sjednocení korejského národa je přítomnost vojsk USA v Jižní Koreji, včetně různých společných vojenských manévřů s vojsky Jižní Koreje (tak např. v únoru až dubnu 2016 cvičilo 300 tisíc jihokorejských a 500 tisíc vojáků USA). Cvičili také s atomovými zbraněmi (proto KLDŘ také musí vlastnit atomové zbraně, musí posilovat svoji obranyschopnost). USA mír v dohledné době neuzavřou, neboť jejich přítomnost na Korejském poloostrově je nezbytná k jejich tažení proti velmocenské Číně. Vojska USA jsou zde trvale a v nejvyšší bojové pohotovosti.

Mezi Jižní a Severní Koreou Jihokorejci a USA v sedmdesátých letech minulého století postavili 240 km dlouhou zeď, vy-

sokou 5-8 m, ve spodní části širokou 10-12 m. Nahoře mohou jezdit lehké tanky. Touto zdí bylo rozděleno 120 obcí. Poloostrov je rozdělen, touha po sjednocení Koreje je na obou stranách.

Zemědělství není plně soběstačné. Orná půda zabírá kolem 20 % rozlohy státu, což nestačí na růst počtu obyvatel. Dále zde působí sucho, povodně, čili projevují se celosvětové klimatické změny.

Zprávy o Severní Koreji bývají zkreslené. Každý stát má svoje zákony. V KLDŘ je několik politických stran (5-6). Podle ústavy tam existuje vedoucí úloha Korejské strany práce. Je to strana radikální. V zemi existuje kult osobnosti. Mají svého vůdce, kterého uznávají (velký vůdce Kim Il Sung - věčný prezident KLDŘ, Kim Jong Il a Kim Jong Un).

V zemi je všechno státní a družstevní (v zemědělství). Nezna-jí nezaměstnané. Stále existuje válečný stav a tomu odpovídá pohyb osob v zemi. Existuje trest smrti (existuje i v USA). Do důchodu chodí muži v 60 a ženy v 55 letech. Existuje zcela bezplatná zdravotní péče.

Spolupráce s Čínou, Ruskem, Vietnamem je dlouhodobá, i když v posledním období částečně ochladla (to se týká také ČR).

Co říci závěrem? Byl to opět zdařilý diskusní čtvrtek. Díky všem, kteří se o to zasloužili.

Josef Vondrák

PRO VELETRHY BRNO NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ POKRIZOVÝ ROK

Městská společnost Veletrhy Brno má za sebou nejúspěšnější rok pokrízového období a jeden z nejúspěšnějších roků ve své historii. Více než padesát veletržních, kongresových, kulturních a dalších akcí na výstavišti navštívilo přes tři čtvrtě milionu lidí.

Dle statistiků vystavovatelé loni zaplnili 224 tis. m² čisté výstavní plochy, hrubá výstavní plocha dosáhla téměř 600 tis. m². Pro představu – pokud by se všechny expozice měly vměstnat do jednoho jízdního pásu dálnice D1, zaplnily by jej od Brna až do Velkého Meziříčí. „Když se ekonomice daří, daří se i nám. Veletrhy jsou opět 'in'. Očekáváme velmi dobrý ziskový hospodářský výsledek, který zveřejníme v únoru. Byl to jeden z nejúspěšnějších obchodních roků ve firemní historii,“ uvedl **generální ředitel Veletrhů Brno Jiří Kuliš**. Vzhledem k vysoké poptávce po výstavařských službách dosáhne společnost i rekordních tržeb v oblasti výstavby expozic včetně služeb v zahraničí.

Největší akce? Strojírenský veletrh a TECHAGRO

Stěžejní veletržní projekt zůstává Mezinárodní strojírenský veletrh (MSV), respektovaný jako průmyslový veletrh pro střední a východní Evropu. Rozsahem výstavní plochy jej však překonal soubor zemědělských veletrhů Techagro, který se vypracoval na jeden ze tří nejdůležitějších veletrhů zemědělské techniky v Evropě. „Letos se dostala poptávka za hranici kapacit výstavních ploch v halách i na volných plochách, s vystavovateli jsme museli jednat o omezení výstavní plochy. Rovněž u strojírenského veletrhu byla poptávka po kvalitní výstavní ploše v moderních halách větší, než jsme mohli nabídnout,“ nastínil Kuliš. Největší vystavovatel roku 2016 byla Čína a to na MSV.

Tradičně úspěšný byl i největší středoevropský elektrotechnický veletrh Amper. Z akcí orientovaných na širokou veřejnost zaznamenaly rekordní návštěvnost Motosalon a Festival sportu, tance a zábavy (Sportlife – In-Joy – Dance Life Expo), při kterém se konalo obnovené mistrovství ČR v gamingu a nově i setkání „youtuberů“. Obě akce dohromady přilákaly více než sto tisíc fanoušků. Výstaviště zaplnily desítky tisíc lidí na květnovém festivalu Majáles, při výstavách psů nebo při Rainbow Run. Desítky tisíc studentů si přišly vybrat vzdělání na veletrh Gaudeamus nebo Veletrh středních škol. Po krátké přestávce byl obnoven zahradnický veletrh Zelený svět.

Děti do 10 let v MHD Brno zdarma

Radní jihomoravské metropole schválili bezplatnou přepravu dětí do věku 10 let v dopravních prostředcích MHD na území Brna (tj. v zónách 100+101) v rámci Integrovaného dopravního systému Jihomoravského kraje.

Ocení to především rodiče, kteří ušetří za předplatní jízdenky svých dětí. Městská hromadná doprava v Brně je momentálně zdarma pro děti do šesti let, doprovod dítěte do tří let a osoby starší 70 let.

Další úpravy v tarifu se týkají zavedení elektronického odbavení cestujících, sjednocení a zpřehlednění pravidel pro přepravu jízdních kol.

Pro větší komfort cestujících se rozšiřuje nabídka krátkodobých předplatných jízdenek pro zóny 100 + 101. Pro prodej v elektronické podobě byly schváleny varianty krátkodobých jízdenek s časovou platností od dvou do třiceti dní. Další novinka je zavedení možnosti dokoupení předplatní jízdenky jen pro jednu zónu a nové zvláštní jízdné pro návštěvníky akcí v zónách 100 + 101 s platností na 24 hodin nebo jeden kalendářní den v ceně 45 Kč. Cenu za jízdní doklady hradí jednotně pro všechny účastníky akce její organizátor. Podoba jízdních dokladů bude stanovena dohodou.

Úprava tarifu obsahuje ustanovení, která musí projednat i Jihomoravský kraj. Pokud by se tak nestalo, musely by se změnit tarify mimobrněnských zón.

(vž)

Rok 2017? Nové veletrhy i nové akce pro veřejnost

„Od roku 2016 plánujeme pouze ziskové hospodaření, byť v suchých a lýchých letech je jiná struktura konaných akcí, což ovlivňuje hospodářský výsledek společnosti. Navíc letošní Motosalon budeme organizovat v Praze,“ nastínil Kuliš a dodal: „Klíčovou akcí je opět Mezinárodní strojírenský veletrh, v pořadí už devětapadesátý. Jednáme o pokračování rozsáhlejší účasti Číny, neboť čínská vláda ve strategii vůči šestnácti zemím střední Evropy definovala MSV Brno, jako platformu pro prezentaci Číny v tomto regionu. Ve stadiu diplomatických jednání je po pěti letech zopakování rozsáhlejší oficiální účasti Indie na MSV.“

Souběžně s Národní výstavou hospodářských zvířat se v květnu bude nově konat veletrh zařízení pro chovatelství dobytka Animal Tech a veletrh Natur Expo zaměřený na technologie pro udržitelné životní prostředí. První ročník se bude silně orientovat na aktuální problematiku udržení vody v krajině.

Oživení čeká veletrh Urbis, který se nově zaměří na chytrá řešení pro města a obce. Odstartuje jej konference Czech Smart, na níž vystoupí lídři v oblasti chytrých technologií, kteří tuzemským starostům představí konkrétní řešení z celého světa.

V květnu v pavilonu P vystoupí v rámci světového turné legendární skupina KISS. A v červenci se na výstaviště po půlstoletí vrátí závody historických formulí F3 a motocyklů na akci *Brno Revival „mezi pavilony“*. Kromě dalších kongresových, firemních, kulturních a sportovních akcí bude výstaviště opět hostit předvolební sjezd ČSSD.

Výrazně se prohloubí i spolupráce s městem Brnem, které se stalo stoprocentním vlastníkem společnosti. Cílem spolupráce je víc propojit marketingové a další aktivity města s veletržními i neveletržními projekty na brněnském výstavišti. (vž)

Chystají obnovu rozkradené tramvajové trati do Líšně

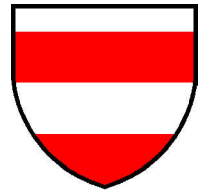
Přípravu obnovy a zprovoznění dřívější tramvajové linky ze zastávky Stránská skála (mezi stejnojmenným kopcem a areálem továrny Zetor) do půlřetího kilometru vzdálené Městské části Brno-Líšeň schválili brněnští radní. Tento traťový úsek byl v provozu od r. 1905 (zprvu s parními tramvajemi) až do 60. let minulého století. V 70. letech vzniklo z konečné stanice Líšeň/Lösch brněnské Muzeum dopravy. Při divoké privatizaci v 90. letech skoro tři kilometry kolejí dal někdo odmontovat, vyzdvihnout jeřábem na vozidla a odvézt neznámo kam. Nad zcizením tramvajové trati brněnští radní za ODS pouze rozpačitě krčili rameny a snažili se, aby veřejnost na kauzu zapomenula.

Zprovoznění rozkradené trati zařadili současní konšelé ke strategickým projektům Brna. K její obnově potřebují získat tamní pozemky ve stopě původní trati mezi Stránskou skálou a Líšní. Jejich vlastník Technické muzeum v Brně je bezúplatně převedl na město k využití pro městskou hromadnou dopravu. Účetní hodnota převáděných nemovitostí je téměř 10,5 milionu korun. Podél obnovené trati radní počítají s výstavbou občanské vybavenosti a velkého sídliště. „Trať bude obhospodařovat území, které je již nyní hustě obydleno a doposud pokryto pouze autobusy městské hromadné dopravy. Vzhledem k tomu, že na konečné jsou bytové domy, je nutné vyřešit dopravu do této oblasti,“ vysvětlil náměstek brněnského primátora pro investice Richard Mrázek. Podle smlouvy mezi muzeem a městem má Brno za povinnost zprovoznit MHD na obnoveném úseku této tramvajové trati do 31. prosince 2024. Nemůže převést vlastnické právo k daným pozemkům a nemovitostem po dobu dvaceti let. Nově zrekonstruovaná trať bude sloužit také předváděcím jízdním sbírkou historických vozidel muzea při příležitosti oslav výročí brněnské MHD. Investice do nově zrekonstruované tramvajové tratě je předpokládána ve výši 360 milionů korun. Výběr zhotovitele stavby a samotné zahájení výstavby je plánováno na příští rok. (vž)

MĚSTSKÉ BYTY ZDRAVOTNÍKŮM

Takzvané jednou chce vedení brněnského magistrátu řešit přebytek nevyužívaných prázdných, velkých městských bytů s drahým nájemným, se kterými si nevědělo rady a současně nedostatek bytů pro české i zahraniční lékaře a zdravotní sestry v brněnských nemocnicích.

První náměstek brněnského primátora Petr Hladík uvedl, že zdravotníci při startu své kariéry už nechtějí bydlet v ubytovnách, žádají vyšší standard. Jen v obvodu Městské části Brna-střed je na 450 prázdných velkých bytů, které nikdo nechce, protože jsou velmi drahé s nájemným třeba 15 000 Kč měsíčně. Mnohé jsou vybydlené a potřebují nákladnou rekonstrukci. Dát je po opravě např. charitě na sociální bydlení nebo mladým na studentské bydlení v samosprávě neprošlo, proto Hladík navrhl velké byty s prostornými pokoji po opravě pronajmout nemocnicím, aby si jejich jednotlivé pokoje pronajímaly svým lékařům a sestrám s tím, že ve velkém bytě budou mít společnou kuchyň a sociální zařízení. Patnáctitisícový nájem za byt nemocnice rozpočítá na svůj personál, který do bytu umístí.

Brněnským nemocnicím chybí v současnosti asi 120 zdravotních sester. Nedostatek pomocného personálu oddaluje termíny plánovaných operací. Na obsluhu lékařských přístrojů nejsou lidi. Zájem o tyto sdílené byty např. v ulicích Masarykova, Zámečnická, Beethovenova či Dominikánská již projevily Vojenská nemocnice, Úrazová nemocnice, Nemocnice u sv. Anny i Fakultní nemocnice v Brně-Bohunicích.

Město vybralo čtyři byty, z nichž tři podstoupí rekonstrukci. Pak je dostanou do pronájmu nemocnice za 96 Kč za m². Je na každé nemocnici, kterým sestrám nebo lékařům sdílené bydlení přidělí. „Podmínkou je, aby bylo ubytování nabídnuto jako výhoda pro sestry a lékaře, kteří přijdou do Brna za prací ze vzdálenějších regionů ČR nebo ze zahraničí, typicky ze Slovenska nebo Ukrajiny,“ upřesnil Hladík.

„Za sebe říkám, že je to dobrý nápad. Může to městu pomoci ve více směrech. Získáme nový kvalifikovaný zdravotnický personál, možná nové občany města a v neposlední řadě nebudou muset tito zdravotníci každodenně dojíždět za prací např. automobilem. Je to přínos pro občany města a komunitě jsou pro toto řešení,“ připojil pozámku předseda Městského výboru KSČM v Brně **Martin Říha**.

(vš)

Ladislav Zápotocký – 165. výročí narození

Jeden z průkopníků socialismu u nás se narodil 12. ledna 1852 v Kovářech na Kladensku v rodině krejčího. Vyučil se této práci a živil se jí. Seznámil se s dalším průkopníkem socialismu J. B. Peckou a založili časopis Budoucnost, kam oba psali. V roce 1874 vydal překlad Engelsovy stati z knihy Postavení dělnické třídy v Anglii a v roce 1876 překlad jedné kapitoly z Marxovy Bída filozofie. Aktivně se zúčastnil břevnovského ustavení naší sociální demokracie 7. dubna 1878.

V letech 1881-1884 byl pro svou politickou činnost vypovězen z Prahy a vrátil se ke krejčovině a k propagaci socialismu mezi spoluobčany v rodišti. Toto působení charakterizoval v románě „Vstanou noví bojovníci“ syn L. Zápotockého Antonín. Po onemocnění v roce 1906 se veřejně činnosti nevěnoval. Pokračoval v psaní vzpomínek na počátky dělnického hnutí u nás, které bylo vydáno souhrnně v knize „Průkopníci socialismu“ v roce 1954. Klád v nich důraz na vzdělání. Mnohá z jeho stanovisek neztratila svou platnost.

Bedřich Václavek – 120. výročí narození

Narodil se 10. ledna 1897 v Čáslavících u Třebíče v rodině lesníka. Po studiu na gymnáziu v Třebíči a češtiny a němčiny na pražské Karlově univerzitě vyučoval na gymnáziu v Brně na Poříčí. Poté byl v letech 1925-1933 knihovníkem v Zemské a Univerzitní knihovně v Brně a v letech 1933-1939 ve Studijní knihovně v Olomouci, kam byl přeložen z politických důvodů pro účast na akcích solidarity se stávkujícími horníky rosicko-oslavanského revíru v letech 1932-1933. Aktivně působil v Levé frontě, ve Společnosti pro hospodářské a kulturní sblížení se SSSR, psal do Rovnosti, redigoval časopisy Pásmo, Revue Devětsilu, Index, Blok. Propagoval v nich metody socialistického realismu v umělecké tvorbě. Tuto teoretickou činnost vědce-marxisty spojoval s činností v KSČ, jejímž členem byl od roku 1927. Na Olomoucku se zapojil do ilegální činnosti pod krycími jmény Hrdina a Svoboda. 5. března 1943 skončil jeho život v Osvětimi a gestapo zjistilo, že šlo o Bedřicha Václavka.

Literární vědec Štěpán Vlašín jeho život a dílo podrobně charakterizoval v monografii z nakladatelství Melantrich v Praze 1979. V Olomouci existoval Kabinet BV při filozofické fakultě, který byl po listopadu 1989 zrušen. Jen s obtížemi pokračuje zásluhou několika nadšenců Václavkova Olomouc o odkazu spolutvůrce marxistické kulturní politiky, významného literárního vědce B. Václavka.

Plánovaný vyhazov chudých rodin z bytů soukromé společnosti

Ano, jde o situaci, na kterou jsme upozorňovali již v dávné minulosti, a nyní znovu v souvislosti s návrhem nových pravidel pronájmu a prodeje obecních bytů. Divoká privatizace bytového fondu v minulosti nesla tato rizika a ta nastala, například v ulicích Cejl, Bratislavská, Vlhká a dalších. Ukazuje se, že prodej bytových domů a také bytů třetím osobám i s nájemníky není správnou volbou, zvláště když se jedná o prodej firmám se sídly v daňových rájích. Musíme také konstatovat, že město není na výpovědi nájemníkům v takovém rozsahu připraveno, což ostatně přiznává i radní Brna-střed pro sociální věci pan Oplatek. Citujeme ho doslovně: „O problému víme, v rámci našich omezených možností děláme maximum, ale jsme schopni řešit situaci jen u jednotlivých rodin, ne u všech.“

Nastalá situace rovněž evokuje otázku: Nevede tento vyhazov k tomu, aby bylo město vydíráno k odkoupení nemovitostí od příslušné společnosti? Pokud tomu tak bude, je značně neetické až amorální brát si jako rukojmí lidi sociálně slabé a hůře schopné řešit takovou situaci. KSČM plně podporuje postoj dotčených a jejich protest proti takovému jednání soukromého vlastníka nemovitostí!

Musíme se vrátit k obecnému řešení a připravit koncepci bydlení pro Brno s dostatečnou rezervou pro řešení podobných situací, ale i dostatečného množství sociálních bytů. Náš návrh je vyčlenění minimálně 50 bytů pro obdobné události. I proto jsme upozorňovali na nová pravidla pronájmu a prodeje obecních bytů a požadovali stanovisko, kolik bytových domů a počet bytů vlastně město Brno potřebuje k zajištění bydlení pro své občany. Jsme si plně vědomi, že ne každý občan má prostředky na zakoupení vlastní nemovitosti. V těchto případech má nastoupit stát, v tomto případě město a občanovi pomoci! Vždyť vlastnictví bytů není žádným civilizačním standardem v Evropě.

Jak z této šlamastiky ven? Vedení města Brna musí převzít zodpovědnost.

Vyzýváme primátora města Brna k urychlenému jednání a řešení této mimořádné situace. Primátor je nejvyšším zástupcem občana a byl zvolen do funkce, aby složité životní situace občanů řešil. KSČM v Brně byla a je připravena podat pomocnou ruku a rady k řešení.

MěV KSČM v Brně a Klub zastupitelů KSČM

REPARAČNÍ NÁROK REPUBLIKY STÁLE AKTUÁLNÍ

Dr. Jiří Jaroš Nickelli, ČSOL Brno I, pozůstalý po oběti gestapa a příbuzný obětí Osvětimi

Nároky České republiky na válečné reparace vůči Německu stále trvají. Takto správně analyzuje ústavní expert, vynikající znalec ústavního i mezinárodního práva, emeritní profesor Karlovy univerzity, JUDr. Václav Pavlíček, CSc.

Tyto válečné reparace dosahují v dnešní době několik bilionů korun. Na tyto válečné reparace nemají nárok pouze Řekové, jakýžto dojem vyvolávají média. Na tyto válečné reparace má nárok rovněž Česká republika. Okupace protektorátu III. reichem napáchala ČSR značné lidské i materiální škody. Zatímco lidské škody jsou nenahraditelné - ztracené vzácné životy těch, co položili životy za republiku, nahradit nelze - materiální škody do jisté míry nahradit lze, i když samozřejmě nikdy úplně. Válečné reparace Německa okupovaným zemím byly řešeny již na konferenci velmocí v Postupimi a následně tzv. Pařížskou reparační dohodou, jejíž signatářem byla od roku 1945 i ČSR - a tyto nároky přešly i na jejího právního nástupce Českou republiku. (A pokud považujeme dnešní Slovensko i za právního nástupníka ČSR, bez ohledu na porážení tzv. "Slovenský štát" Tisův, pak i na ni.)

Socialistický stát se choval k vlastním nárokům na válečné reparace liknavě, ovšem neustupoval od nich. Došlo k několika jednáním se západním Německem, které slibovalo zaplacení poté, co dojde ke „sjednocení obou německých států“ (!). Určitou vinu na neplacení reparací měla i vstřícnost socialistické republiky k nově nastolené smířlivé „Ostpolitice“ kancléře Willyho Brandta, který ovšem vykročil vstřícně k Polákům, a Čechy mlčky ponechal stále atakům sudetů. Tak, jako socialistický stát projevil hrubou nedbalost k trestání zběhlých nacistických zlosynů, řádících v protektorátu, stejně projevil i liknavost k placení reparací.

Ovšem totální ránu nárokům republiky na reparace dala katastrofální politika popřevratové Havlovy vlády s ministrem zahraničí Dienstbierem starším. Ti totálně selhali v tzv. „jednání 4+2“, a nároky české reparace vůbec nevznesli! Další ministři zahraničí, zjevně oslepeni sebezáchubnou havlopolitikou v té věci, samozřejmě otrocky přikývli na „věčné mlčení“ v této kruciólní otázce česko-německých vztahů. Tento lokajský postup naší „nepolitiky reparací“ vyvrcholil za ministra občana knížete, předtím kancléře presidenta Havla. Občan kníže naprosto nepřipouští byt jen nastolování otázky válečných reparací Německa, aniž věc podrobil mezinárodně právní analýze, a přes varování našich právních kapacit, jako je například uvedený profesor Pavlíček. Sou-

časná Sobotkova vláda pokračuje v této ostudné nepolitice reparací, a tím završuje řadu svých osudných chyb vůči republice a vůči českému národu.

Argumenty typu mávání tzv. Česko-německou deklarací, která prý neumožňuje vznášet naše reparační nároky, jsou zcela liché, zavádějící a doslova bludné. Deklarace je aktem politické shody a nemá žádná právní ustanovení ani sankce. Proto nevymezuje ani nezastavuje žádné právní nároky stran.

Ovšem je tu velký rozdíl mezi německou a české stranou - a sem spadají i tzv. „nároky sudetských Němců“ na odškodnění. Zatímco alias sudetští landsmani hlučně ryčí na všech mediálních troubách a jednáních své nároky. O českých nárocích panuje na obou stranách hluboké mlčení, „silencium magnum“. A Sobotkova vláda i s ministrem Hermanem a vicepremiérem Bělobrádkem přispívají lvím podílem k tomuto neblahému stavu, a to nejen mlčením administrativy pana premiéra, ale i vyslovenými nepravdami ministra Hermana o poválečném odsunu a údajných škodách na majetku odsunutých. Pan ministr Herman buďto znění dekretů ignoruje, anebo musíme předpokládat, že o jejich znění lže. Znění dekretů je opakem tvrzení pana Hermana o nich. Opět je nutno zdůraznit, že Hermanovy nepravdy o dekretech jako výrazů jakési „etnické čistky, dokonce pod optikou Moskvy“ (!) nemají absolutně žádné opodstatnění jak ve znění dekretů samých, tak i v jejich naplňování. Poukaz na některé excesy v té věci nehraje vůbec roli, neboť tyto excesy byly zákonitým následkem poválečného chaosu a německého řádění v celé Evropě - a například takové Alsasko-Lotrinsko by si o excesech mohlo povědět své. To konstatoval i W. S. Churchill a odhadl dobu excesů na několik měsíců po válce. Alias sudetští Němci nemají vůbec žádné právní ani morální nároky na odškodnění.

K ČEMU JE MI, ŽE SE U NÁS PRYĎ PODRŽUJÍ
LIDSKÁ PRAVA, KDYŽ ČLOVĚK NEMÁ PRÁCI,
KDYŽ NEMÁ POMOC V NEMOCI A NEBO
JISTOTU VE STÁŘI?

Nikoli absolutně všichni českoslovenští Němci, ale jejich milionová drtivá většina, spáchali zločin vlastizrady a velezrady proti ČSR a jen mizivá menšina byla k ČSR loyální a minimum slušných čs. Němců bojovalo za republiku či trpělo nacismem. A tito loyální Němci byli podle těchž Hermanem nepravdivě napadených dekretů osvobozeni od jakýkoli sankcí, bylo jim navráceno občanství se všemi právy občanů ČSR!

Roku 1938 v „Sudetech“ hlasovalo pro Hitlera 2464681 čs. Němců! 1162617 sudetů dostalo Hitlerův metál za zločin odtržení čs. pohraničí. Roku 1945 bylo cca 200000 čs. Němců uznáno loyálními občany ČSR. (Údaj o hlasování viz „Komu sluší omluva“, Erika 1992, 43.)

Dnes Sobotkova vláda pokládá všechny, zejména odsunuté čs. Němce alias landsmany, za jakési „naše spojence“, a odmítá vznášet naše reparační nároky na zaplacení nesmírných válečných škod způsobených III. reichem na našem území a též zavlečením 650 tisíců mladých Čechů na otročké práce do Německa.

Dále dostatečně neuznává pozůstalé po obětech nacismu včetně řádění alias sudetských Němců. V republice jsou tisíce pozůstalých po obětech říšských i čs. Němců a jim se nikdy nedostalo ani uznání zásluh těchto obětí, naopak se jim dostalo i odsudku ministryně Parkanové, že prý oni „nebojovali se zbraní v ruce“ což je v řadě případů nejen nesmysl, ale i nepravda.

Neustále upřednostňování utrpení odsunutých Němců koresponduje s neustálým utajováním utrpení zavražděných, vězněných a odvečených Čechů (Moravanů, Slezanů, Židů, Romů) ČSR, a to i v závěrečném období války. Je nutno zde připomenout, že válka neskončila 8. května absolutním mírem v osvobozené ČSR, ale že stále působily jednotky wehrwolfů a zabíjely mnoho Čechů, působily sabotáže, jako v Ústí nad Labem, a proto též vznikaly různé represivní akce proti zbylým Němcům. Toto vše se neustále utajuje a v mnoha případech (Dobronín, Postoloprty atd.) selhává se strany landsmanů.

Nároky republiky na válečné reparace Německa tudíž trvají a jsou nezrušitelné. A žádná vláda, ať je německá nebo česká, je nemůže jen tak smetat se stolu. Proto taková naše vláda, která odmítá naše nároky vůči Německu, je pro občany republiky, kteří mají na zřeteli právo republiky, nevolitelná a nepřijatelná. Takovou vládu a takové politické strany, které mlží, zatačují a znevažují nároky Česka na reparace, je nutno odstranit volbami a nastolit takovou vládu, která bude tyto nároky hájit a žádat.

NEDÁME VÁM NAŠI ZEMI, NAŠE DĚJINY, NAŠE OBĚTI!

Dr. Jiří Jaroš Nickelli, ČSOL Brno I, pozůstalý po oběti gestapa a příbuzný obětí Osvětimi

Ke skandálu umístění stěny na brněnském Cejlu, michanice posvátných jmen českých vlastenců a obětí nacismu i stalinismu, se jmény nejhorších nacistických bestíí, pravíme jménem pozůstalých po obětech nacismu toto:

Budeme tak dlouho organizovat různé akce, petice, protesty, stížnosti a případné manifestace před budovou věznice i jinde v Brně, dokud magistrát města nezarází tento ohavný projekt a stěnu (tabuli) neodstraní.

Stejně tak učiníme v případě, kdyby chtěl kdokoli realizovat pamětní artefakt na tzv. Německý dům, nebo dokonce realizovat satanský projekt výstavby takového domu na takovém místě.

Město Brno nebylo jen sídlem brněnských Němců a sudetů, kteří tu již za republiky tvořili také agresivní menšinu s velkopanskými sklony, a kteří právě z Německého domu osnovali vražedné akce proti českému národu. V Německém domě proběhl slučovací sjezd Henleinpartei s NSDAP a zde se plánovaly masové zločiny proti Čechům. Po osvobození před rozvalinami Německého domu spouštěly hroby padlých rudoarmějců za osvobození města.

Brno bylo to především město za I. ČSR většinově české, kde dosud utlačovaný český národ nakonec dosáhl převahy. Bylo to město Masarykovo, kde I. ČSR předvedla úspěchy republiky v budování státu na vynikajícím výstavišti na světově známé výstavě roku 1928. A tam vystavovali spolu s Čechy též ti Němci, kteří pochopili, že ČSR není nepřátelská, ale spolupracující země. Pak vše zničili sudeti s Henleiny Franky, a s brněnskými Judexy, Foly a Schwaby v čele - a brněnští Němci se nechali opět zlákat vlastizradou a počali ničit a vraždit Čechy. Ve věznicích na Cejlu, podobně jako na jiných místech Brna, byli dokonce i popravováni čeští vlastenci.

Nacističtí zločinci jako esesák Judex, gestapák brněnský Mengele Marquort, gestapácký vrah Koslowski, všechno brněnští Němci a další vrahové, nemají místa vedle svatých jmen naší českých persekovaných, mučených a popravovaných. Toto nechtě si laskavě uvědomí celý magistrát a zejména pan primátor, který se tak angažuje ve prospěch vlastizrádců ČSR sudetů.

My pozůstalí po obětech a bojovníci proti nacistům, nedovolíme nikomu, ani zvrhlým projektantům stěny na Cejlu, ani projektantům pamětních artefaktů na Německý dům, jejich konání. Oni nemají na takové akty žádné morální, natož historické právo. Německý dům byl zbořen válkou, kterou rozpoutali Němci a sudeti

- a podíl na ní nesou též brněnští Němci nacisté. Brněnští a sudetští Němci nebyli odsunuti žádnou pomstou presidenta Edvarda Beneše ani etnickou čistkou, jak lžou například ministr kultury a obhájci sudetů. Byl to legitimní mezinárodně uznávaný akt Postupimskou dohodou a Pařížskou reparační smlouvou. Naopak Němci nám Čechům stále dluží bilionové reparace, které odmítají po desetiletí splácet. Vylhávat dějiny na jednotlivých excesech, za které se naše vláda již dávno omluvila, jak je zapsáno v Česko-německé deklaraci, je nepřijatelné, nemorální a prohané.

Žádný odsunutý československý Němec alias Sudet nemá právo na nároky odškodnění a na vrácení majetků, pokud se dopustil zločinů vlastizrady a velezrady proti I. ČSR. A těchto byla tak obrovská většina, že jen zlomek těchto Němců - nějakých dvěstě tisíc v celé ČSR - nabyli práva zůstat v republice a dostat čs. občanství. Ti ostatní - zejména milion sto-

šedesát dva tisíce šest set sedmáct sudetů, tj každý třetí sudet, vyznamenaných Hitlerem za zločin uloupení pohraničí - toto práva navždy pozbyli nejen dle dekretů, ale především podle článku XIII. Postupimi a podle Pařížské reparační smlouvy. Pokud do republiky přijdou oni nebo jejich potomci, jsou tu podle mezinárodního práva i práva republiky pouhými návštěvníky a hosty. Nejsou „navrátilci“, nejsou „čtvrtým bavorským kmenem“, nejsou „příslušníky sudetoněmeckého národa“, jako to neustále blábolí jejich předáci landsmanové.

Pánové Posselte a Zeihsele, praporečníci sudetů - a naši čeští obhájci sudetů, dámy Mouralová a Marksová-Tominová, pánové Bělobrádku, B. Doležale, Hermáne, Kučero, Navaro, Nečasi, Palato, Roučku, Sobotko, Tollnere, Zlatuško a mnozí další - tato země je tisíc let země česká a patří Čechům, Židům, Slovákům, Moravanům, Slezanům a Romům, a ne kolonistům Němcům, kteří sem chodili tu na pozvání krále, ondy na pozvání církve a šlechty. A kteří vždy v dějinách se postavili na stranu nepřátel.

A my z rodin, které na rozdíl od drtivé většiny československých Němců, přinesly krvavé oběti republice, prostě neuznáváme takové skandální aktivity, jaké provozují přátelé brněnských Němců v Brně, jako je neuznáváme všude jinde v republice. A stále proti nim budeme protestovat, pokud budeme živi - a po nás přijdou naši potomci a budou dělat totéž, pokud s těmito činnostmi, hodnými leda hitlerismu, nepřestanete.

Za rokem Dvacet šestnáct

Byl především rokem voleb, prvním v dalších rocích volebních.

A došlo k (ne) očekávanému vítězství hnutí ANO ve většině krajů. Pomohli mu ti politici, pro něž byl každodenním terčem kritiky střetu jeho zájmů. Při jednáních o koalicích se ČSSD podařilo zvrátit výsledky voleb ve 3 krajích ve prospěch hejtmana za ČSSD. KSČM se podařilo obhájit hejtmana v Ústí, jinak vyklidila kanceláře radních. Úbytek hlasů pro KSČM je zdrcující.

K zemětřesení došlo i v USA, když proti všem průzkumům a předpovědáním v médiích zvítězil Donald Trump do Bílého domu. Americký lid se nezeptal našich mediokratů, politologů a dalších přívrženců Clintonové, že Trumpa nemají volit. Nyní mu poskytují rady, aby byl opatrný ve vztazích k Rusku a doporučují mu, aby jednal s Putinem z pozice síly jako Reagan kdysi s Brežněvem. Strašidlo Ruska obchází ministra obrany Stropnického a zejména europoslance Pospíšila, jehož jednou budou možná očekávat na psychiatrii. Byla by ho škoda, kdo by nás varoval před ruskými a čínskými špiony, kteří jsou za každým rohem.

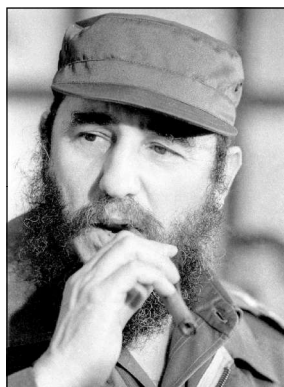
Samostatnou kapitolou nehoráznosti byl letošní 28. říjen - státní svátek s připomenutím vzniku ČSR v roce 1918. Ale o tom se nemluvilo vůbec zcela záměrně. Doznívala návštěva Jeho svátosti, kterou si dovolil ministr kultury za účasti dalších politiků KDU-ČSL přijímat na ministerstvu, takže šlo o návštěvu oficiální. Jemu nebude nikdo přikazovat, kdy a kde přijme dalajlámu, jak se vyjádřil. Choval se jak klučina, jemuž rodiče zakázali šlápnout do každé kaluže a on si schválně do každé pořádné s rozkoší dupnul a pocákal každého, kdo byl poblíž. Jak se vítězně předváděl na Staroměstském náměstí 28. října 2016, vždýt jsem mezi vámi, potlesk nějak hned nepřicházel. Tam se ovšem předvedli dva politici, kteří nevydýchali porážky z minulosti. Miroslava Němcová

COMANDANTE FIDEL ODEŠEL

13. srpna 1926 - 25. listopadu 2016

Karel JANIŠ

Připomínám několik dat jeho života. Po útoku na kasárna Moncada v r. 1953 odešel z Kuby, aby po návratu vedl 1956-1959 boj proti Batistovu režimu. 1. ledna 1959 vítězně vstoupil do Havany. V dubnu 1961 odrazil operaci exulantů v příslovečně „Zátoce svini“. V r. 1976 zvolen prezidentem Kuby a v roce 2008 předal žezlo moci svému bratrovci Raulovi. Na zprávu o úmrtí Fidela přišly reakce.

Podle Donalda Trumpa odešel brutální diktátor, který téměř 6 desítek let utlačoval vlastní lidi. Udělá vše, aby kubánský lid mohl nastoupit cestu ke svobodě. Papež František se bude modlit za jeho klidné spočinutí. Podle generálního tajemníka OSN Pan Ki-muna ostrov v době Castrovy vlády udělal pokroky v oblasti vzdělání, gramotnosti a zdraví. Podle Vladimíra Putina odešel upřímný a spolehlivý přítel Ruska. Argentinskému fotbalistovi Maradonovi odešel druhý otec. Podle Baracka Obamy obrovský vliv Castra na lidi a na okolní svět bude soudit historie. Kubánci mají v USA přitele a partnera. Podle slovenského premiéra Fica Kuba nikdy nikoho neohrožovala, jen chtěla žít vlastním životem a mnozí ji za tuto odvahu nenáviděli. Ministr zahraničí Lubomír Zaorálek nemohl nikdy zapomenout, že Castro podpořil SSSR a invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Andrej Babiš souhlasí s hodnocením Donalda Trumpa. Podle Pavla Bělobrádka byl Castro nepochybně komunistický diktátor a soudit ho bude historie. Kubánskému lidu on a KDU-ČSL, ale věří, že i většina Čechů, přeje svobodu, demokracii a lidská práva a nabízí mu naše přátelství. Bělobrádek se osobně na Floridě i v Praze při jednání s exulanty přesvědčil, že toto přátelství oceňují a že jde o dobrý vklad do budoucích vztahů se svobodnou Kubou. Bělobrádek věří, že tento čas brzy přijde. (Takže jezdí nejen za Posseltem do Mnichova, ale i na Flo-

proto, že si prezident dovolil ji nejmenovat do Strakovy akademie. A dlouholetý padělatel dějin našeho národa (poražený ve volbách v roce 1992 za Občanské hnutí), politický turista Petr Pithart, se 28. října a 17. listopadu 2016 choval jako nerudný stařeček, jemuž uletěly včely. Co prý s námi bude za dva roky k 100. výročí založení ČSR? I když prezident republiky tentokrát osobně 17. listopadu 2016 zůstal doma, skoro všude byl s podporou veřejnoprávní televize na tapetě nevybíravých útoků. Vysoce nutno hodnotit shromáždění u Hlávkovy koleje s připomínkou 17. listopadu 1939 a s požadavkem vrátit do kalendáře Mezinárodní den studentstva, který z něj odstranili političtí nedouci minulosti po listopadu 1989. Premiér a senátní předseda se ve svých projevech k tomuto oprávněnému požadavku nevyjádřili, asi trpí nedoslýchavostí, bohužel to není poprvé.

Připomeneme si již sto let od událostí v únoru a zejména v říjnu (listopadu) 1917 v Rusku. Budou zase v pořadech veřejnoprávního Oblbovače národa řeči o obětech na životech lidí v době „leninského a stalinského“ vládnutí. Jejich autoři vždy zapomínají na vyvraždění původního obyvatelstva v USA a na oběti křížáckých válek po celém Středním východě i při objevených plavbách v Jižní Americe. Až papež Jan Pavel II. se za ně omlouval. Každého života je škoda, ale vznik nového uspořádání společnosti se bez obětí na lidských životech nikde neobešel.

Karel Janiš

ridu za nepřáteli Fidela Castra – ti se nyní radují – kdopak mu platí tyto cesty?) Podle premiéra Sobotky se z Castra revolucionáře postupně stal diktátor, měl složitý a bouřlivý život, ale byl do značné míry nezávislý z hlediska jednání a rozhodování.

Korunu všem těmto názorům uvedeným v Lidových novinách 28. listopadu 2016 již tradičně nasadil ředitel Občanského institutu Roman Joch (kdopak tohoto žije?) už titulem článku *Fidel Castro, omyl století*. Slavný 4hodinový projev „Dějiny mi dají za pravdu“, kterým se Castro hájil v roce 1953 před soudem, byl podle Jocha částečným plagiátem Hitlerovy obhajoby před soudem po neúspěšném puči v roce 1923. Nastolil diktaturu mnohem tvrdší a bezohlednější, než byla Batistova. Castro představoval typ romantického, servilního, charismatického, machistického vůdce, jakých bylo za poslední století mnoho: Mussolini, Mao, Násir, Castro. Žádný podle Jocha své zemi nepomohl, každý způsobil mnoho bídy, utrpení, nesvobody. Všichni, kdo toto totalitní monstrum obdivovali, by se měli stydět. O to více jsou podle Jocha deprimující reakce západních demokratických státníků, od Obamy přes předsedu Evropské komise až po našeho premiéra, když každý pro sadistického diktátora našel nějaké slovo uznání, což je naprosto pomýlené: uznání by se mělo dostat jeho obětem, mrtvým i žijícím. Castro unikl světské spravedlnosti a veřejné popravy na hlavním náměstí v Havaně za své činy se mu nedostalo. Tyran zemřel a namísto je říci: „Cuba si, Castro No!“ Na řadě je Raul.

Vedoucí zahraničního odboru na Hradě Hynek Kmoníček v Právu 28. listopadu 2016 upozornil zcela oprávněně na to, že velké postavy historie mají víc rozměrů než ten jeden, který si vybírá jeho hodnotitel. A hodnotitel pak svým výběrem definuje mnohem více sám sebe než člověka, kterého hodnotí. Širší smysl má jedině hodnocení jednotlivých činů jedince v jejich dobovém kontextu s vědomím, že každý z nás bude mít svůj vlastní úhel pohledu. Posledních 10 let se Fidel přímo nepodílel na politice, žádný přímý dopad proto nelze čekat.

Lepší závěr ke komentářům k odchodu Comandanta těžko najdeme!!

(Foto www.info.cz)

Kuba se loučila s „nenáviděným diktátorem“. V Miami se slavilo!

OD SJEZDU K VOLBÁM

Od posledního, devátého, sjezdu KSČM uplynulo už více než půl roku. Se sjezdem byla spojena mnohá očekávání a byla již i první velká příležitost ověřit, nakolik byla tato očekávání reálná a opodstatněná. Touto příležitostí mám na mysli samozřejmě volby do krajských zastupitelstev a soudě podle jejich výsledků a bouřlivých ohlasů je jisté na místě říci, že nedopadly podle většinového očekávání. A jisté je třeba zahrnout při pátrání po příčinách neuspokojivého výsledku také IX. sjezd. To už jsem ostatně nejen já na stránkách ECHO vyslovil vícekrát.

Proč se vracet ke sjezdu v souvislosti s volbami? Protože podle mého názoru je současné rozčarování z výsledků voleb v přímé souvislosti s rozpačitým vyzněním sjezdu a to i vzhledem k vlastním stanovám! Ze dvou zásadních důvodů. Tím prvním je, že naše stanovy, veřejně dostupný základní programový dokument, říkají poměrně dosti jednoznačně, že: „**Programovým cílem KSČM je socialismus**“. Včetně vysvětlení, co se tímto pojmem myslí a sice: „*demokratická svoboda, rovnoprávných občanů, společnost politicky a hospodářsky pluralitní, postavená na maximální občanské samosprávě, prosperující a sociálně spravedlivá, pečující o zachování a zlepšování životního prostředí, zabezpečující lidem důstojnou životní úroveň a prosazující bezpečnost a mír*“. Dále stanovy říkají, mimo jiné, že „*Program KSČM vychází z marxistické teorie ...*“ a že „*KSČM usiluje o to, aby byla stranou masovou, ...*“. Tolik považují ze stanov za nezbytné připomenout ve spojení s obsahem našeho letitého volebního mota „*S lidmi pro lidi*“. Čelem k výsledkům voleb je totiž nutné si připomínat, že přesně tohle – návrat k usilování o socialismus při aktivní otevřenosti vůči lidem – od nás očekávala zřejmě zklamaná veřejnost. Tedy jistě značná část těch, kteří v loňských volbách tvořili nevolící většinu. Včetně těch, kteří naši stranu ve volbách minulých svým hlasem podpořili.

Tím se dostáváme ke druhému zásadnímu důvodu, kterým je jakési ideově neurčitě promítnutí základního programu do sjezdových materiálů a zejména těch nejvíce očekávaných, které byly v základních návrzích podrobeny vnitrostranické diskuzi již před sjezdem. Tedy zejména:

- Zpráva ÚV KSČM o činnosti strany v období od VIII. do IX. sjezdu KSČM (50 stran)
- Strategické směřování a hlavní úkoly strany po IX. sjezdu KSČM (4 strany!)
- Informace o analýze období před rokem 1989 (2 strany!)

Po okresních (u nás městské) a krajských konferencích, na jejichž průběhu byla v aktivitě nemalé části členské zá-

kladny zřejmá snaha o získání dostatečného vlivu k relevantnímu projevu na sjezdu, byla právě v těchto materiálech nejvíce očekávána srozumitelná progra-

mová odezva především na dlouhodobě negativní jevy v KSČM a také ve společnosti. Jako na jedné straně razantní úbytek členské základny s věkovým průměrem 70 plus při minimálním zájmu mladých lidí o vstup do KSČM, evidentní ústup strany z nikoliv proklamovaného, ale faktického vedoucího postavení na levi, nenaplnění ambicí cestou SPaS, selhávání Haló novin jako aktivního a objektivitou přitažlivého stranického média, setrvání VV ÚV v praktikách, které vedou stranu k diskreditaci v očích veřejnosti, ale i před členy (Mrencová ..., vlastní hospodaření) a také odkládání objektivního vyhodnocení minulosti a formulace vizí pro budoucnost. Na straně druhé sílící fašizace Evropy (včetně ČR) v důsledku přehlížení skutečných příčin a prohlubování krize na Ukrajině, nezvládnutí migrace a terorismu, ale také otázky členství a vystoupení ČR z NATO, členství v EU v souvislosti s prosazováním TTIP atd. Jenže výsledek očekávání nenaplnil a do dnešního dne například nebyly některé z nemnoha úkolů z usnesení sjezdu splněny bez vážných výhrad. Sjezd například uložil přímo předsedovi úkol „*Zabezpečit publikování a vydání dokumentů schválených IX. sjezdem KSČM pro potřebu stranických orgánů, organizací a členské základny*“. Podotýkám, že po zapracování sjezdové diskuze. Místo toho se členská základna dočkala namísto úplné publikace pouze šestnácti stránek výběru ze základních dokumentů doplněných o nekommentovaných tzv. Devět priorit IX. sjezdu KSČM a CD na každý okresní výbor. Nakolik je to postačující, ponechávám vnitrostranické diskuzi.

Velmi rámcově lze pro spojitost s výsledky voleb shrnout IX. sjezd tak, že z vnějšího pohledu spíše ukotvil KSČM v přešlapování na místě a při vnitřní fragmentaci strany, než že by ukázal směr a způsob návratu k aktivitě a obnově

společenské prestiže představované masovou podporou. Naprosto zásadním předvolebním signálem pro sympatizující veřejnost bylo sice jen poměrem 4:3, ale přece, opětovně zvolení soudruha Filipa do funkce předsedy strany bez ohledu na jemu vyčítaný styl politické korektnosti. Jenže - uvnitř strany se snad dokážeme s dopady tohoto „*hlavně nenápadně*“ stylu vyrovnat, zejména tam, kde již jako v Brně začalo fungovat stranické vzdělávání. Vůči voličům a dokonce i části tzv. „*skalních*“ je však tento styl zničitelný! Tím spíše, že v naprosto zásadních prioritách sjezdu, holých a bez potřebného komentáře, voliči nenacházejí stanovami KSČM proklamovanou cestu k socialistické alternativě neutěšené kapitalistické současnosti. Protože jestliže již ve stanovách provoláváme základním programovým cílem socialismus, tj. demokratické politické uspořádání ve prospěch většiny, musí tento cíl jasně vyplývat také ze stěžejních sjezdových materiálů k oslovení veřejnosti. Promiňte mi zde názor bývalého důstojníka ČSLA, já za formulacemi v základních dokumentech IX. sjezdu a zejména v devíti prioritách vidím nebezpečí. Vidím zde snahu o politicky korektní koexistenci s kapitalismem s alibistickým schováváním se za nepříznivé podmínky a v tom také naprosto principiální důvod postupné ztráty podpory levicových voličů. A pokud nedojde ke správnému vyhodnocení příčin současné posjezdové situace a zásadní změně metod práce, pak my sami budeme těmi, kdo na dlouhou dobu nad věrohodností socialistické cesty zatáhnou oponu.

Pro závěr si půjčím klasickou otázko-odpověď „*co dělat?*“. V první řadě musíme vrátit naši praktické politice ideovou jistotu a srozumitelnost! Co tím mám ve spojení voleb se sjezdem na mysli? Mám tím na mysli aktivní odezvu na četné subjektivní poukazy veřejnosti mimostranické a bohužel i stranické, že současná politika KSČM již není správně ideově komunistická a jako taková není věrohodná... Je tedy nejdůležitější, přímo existenční nutností, před veřejností (a také sami před sebou) **naprosto jednoznačně a věrohodně vysvětlit, co to znamená být komunistickou stranou a také komunistou a také tak jednat.**

Opětovně získání důvěry veřejnosti samozřejmě nebude snadné. Ale to nepředpokládá ani reformní proud, který v delším horizontu vidí cestu v obnovení smysluplné ideové práce prosazené sjezdem. V horizontu krátkodobém, do parlamentních voleb v příštím roce, **ve formulování volebního programu na základě sjezdových priorit - při respektování obsahu vlastních stanov!**

Václav Fišer,
ZO 1600 Brno-Líšeň

LIDEM MÍR, NE VÁLKU

V televizních, rozhlasových zprávách i v dalších sdělovacích prostředcích včetně tisku se stále dokola vše zdůvodňuje úsilím o demokracii a svobodu. Už se však neříká a nevytvěří, zda pro běžné lidi či pro ty, kteří lidem vládnou. Ne všichni se v takto podávaných zprávách vyznají. Trvale je třeba zdůrazňovat, že je nutno hledat příčiny současných škodlivých jevů a ne řešit následky.

Proč je dnes svět tak bouřlivě zmítán válkami, uprchlíky? Proč jsou nuceni obyvatelé různých zemí opouštět své domovy a vydávat se do neznáma s dětmi v náručí, aby si uchovali jen holý život? Pro běžné normálně myslící je odpověď jednoduchá. Kdyby se nevyráběly zbraně, nebyly by války! Jenže zbrojaři by nemohli bohatnout. A běžní lidé mají stále chudnout a žít ze dne na den? A v zemích, kde zuří boje, v trvalých nejistotách a pro nás, žijící mimo tato území, v nepředstavitelném nelidském prostředí?

Po tomto úvodu se proto podívejme po příčinách takovéto politiky a ukažme si to jen na jednom příkladu z mnoha dalších a dalších.

Chci se s vámi, čtenáři, podělit a obsah projevu Ronalda Reagana, proneseného na tajné poradě vedoucích pracovníků zahraničně politických služeb, a to dávno, v červnu 1984. Celým projevem se nesl návod, jak smést říši zla – tehdy SSSR – z povrchu planety – tak jak se vyjádřil!

Úvodem konstatoval, že se sešli, aby posoudili co neúčinnější cestu boje s komunismem, neboť všechny dosavadní pokusy zničit bolševickou nákazu skončily nezdarem. Hovořil o tom, že totalitní režim přežil od října 1917 občanskou válku i hitlerovskou pohromu, když Hitler se svou velkolepě vyzbrojenou armádou, která pokořila celou Evropu, na Sovětském svazu pohořel. Přiznal, že přes sankce a hospodářskou blokádu se SSSR stal velmocí a varoval, že pokud dovolí USA splnit mu ještě 2 až 3 pětiletky, pak už žádná síla tuto říši zla nezastaví. Naopak, řeč může být o zániku Ameriky a celého svobodného světa. Toto jsou jeho autentická slova.

Přítomným sdělil, že základní myšlenky boje s říší zla vyložil ve svém vystoupení ve Westminsterském paláci v Londýně v červnu 1982. Jednalo se o projekt „Pravda“ s tím, že rok předtím byl vyhlášen kolosální program demokracie a otevřené diplomacie, který obsahoval ambiciózní, fantastický, ale reálný úkol – smést komunismus z povrchu planety, odklidit ho na spálenišť dějin. Tohoto úkolu dosáhnout znamená, dle něho, pochopit povahu ruských lidí. A v projevu rozvíjí, jak američtí specialisté na tomto úkolu pracují a že nelze litovat vynakládaných prostředků na zřízení „pátých kolon“ nejen v SSSR, ale ve všech socialistických zemích, konkrétně jmenuje Polsko, Maďarsko a Československo s tím, že do těchto zemí již USA vložily spoustu prostředků a že je načase, aby se jim dostalo odměny. Tím bude právě zahájen historický proces převedení těchto zemí od socialismu ke kapitalismu. „Odstřeli“ prý tak Varšavskou smlouvu a Radu vzájemné hospodářské pomoci zevnitř!

Apeloval na přítomné, že při útocích na komunismus je třeba bez uzardění přesvědčovat lidi o tom, že Amerika je nejdůležitějším ochráncem ideálů svobody a míru, že americký způsob života je ztělesněním všech lidských tužeb. Zároveň v zárodku je třeba reagovat na každou kritiku směřující na adresu Spojených států s tím, že není přípustné poukazovat na protiklady v americké společnosti, bídu značné části obyvatel, která v USA existuje, na ustavičně rostoucí zločinnost, narkomani a jiné nedostatky a vady, které zaplevalily USA.

V projevu vyzvedl význam amerických propagandistických center, sdělil, že Americká informační agentura má více než 200 svých oddělení ve 129 zemích. Dále, že 40 amerických rozhlasových stanic nepřetržitě na území SSSR dnem i nocí vysílá ve 23 jazycích. Ocenil činnost CIA, které vděčí za to, že vědí, co si po telefonu říkají vysoce postavení sovětské činitelé, co kdo prohlásil v rozhlasu či televizi a znají nálady obyvatelstva v každém regionu SSSR.

Zvláštní úlohu v pomoci spatřuje ve využití těch, kteří byli vyloučeni z KSSS, dále těch, jimž sovětská moc ublížila, ale spoléhá se i na jejich potomky, trpící komplexem odplaty, kteří jsou skrytou hrozbou.

Znovu se vrací k finančním výdajům, které dosahují v dané době přes 10 mld dolarů a dovozuje myšlenku, že lépe je ve studené válce tyto prostředky obětovat, než aby v horké válce hynuly tisíce Američanů.

V závěrečné části svého projevu vyzvedl úkol deheroizovat revoluční a socialistické roky sovětské epochy, přepsat její historii. Ukázal nutnost dosáhnout toho, aby sovětské lidi nebyli hrdí na Čapajeva, Matrosova, maršála Žukova, ale na admirála Kolčaka, považovaného dosud za krvavého kata, aby byli hrdí na generála Vlasova, zrádce SSSR. Je třeba dosáhnout toho, aby uctívali nikoli hrdinu práce Stachanova, ale znovu se objevivší podnikatele. Dále poukázal na to, jak bude třeba masově přejmenovat města, ulice, závody.

Zcela na závěr pak ukázal i další směr. Až se nám podaří zhroucení Varšavské smlouvy, otevře se nám konečně přístup k mimořádně bohatým surovinovým zdrojům a k laciné pracovní síle. S pádem sovětského impéria zůstane vážným protivníkem pro USA pouze Čína. Projev uzavřel tím, že k ní se vrátíme, jakmile se vyrovnáme s Ruskem. Závěr zněl – Bůh nám pomáhej!

Když dnes čteme tyto řádky, konfrontujeme se současným děním, musíme s politováním konstatovat, že se tento plán zdařil. Jenže nyní v Rusku u moci nejsou Jakovlev, Ševarnadze, Gorbáčov ani Jelcin. V Ruské federaci je prezidentem V. Putin. A ten je překážkou pro jejich konečný cíl, získat území Ruska a jeho surovinové bohatství a zotročit si jeho lid. Proto jdou další dolary na podvrtnou činnost nyní na Ukrajinu, do pobaltských států, na pomluvy prezidenta Putina, na lži vůči jeho politice.

Rusko potřebuje mír pro svoji zemi a své obyvatele. Amerika se nikdy války na cizím území neštítala. Rozbombardovaná Jugoslávie, Irák, Libye, Sýrie a nyní Ukrajina jsou toho dokladem.

Není pro nás většího úkolu, než boj za mír, odmítnutí všeho co by vedlo k válce. Naše vláda nemůže poslušně poklonkovat americké politice, ale vládnout ve prospěch vlastních občanů, nikoliv pro zisky oligarchů a nadnárodních monopolů.

Do NATO Česká republika vstoupila bez vůle lidu. V zájmu naší bezpečnosti a suverenity je třeba z NATO vystoupit. Naplnit tak slova V. Havla, který jako prezident prohlašoval, že do žádného vojenského paktu po rozpuštění Varšavské smlouvy nevstoupíme. Mysleme na naše důchodce, na naše bezbranné děti, na budoucnost nás všech, také jednou na sebe. Mysleme na slovanickou svornost a nikdy nezapomeňme, že nás před 71 lety od fašistické hrůzy osvobodila slavná Rudá armáda!

Jan Kouba

O autentičnost textu se vedou vášnivé diskuse, odrážející spíše světonázor diskutujících, než pravdu.

Například zde je plná verze (snad?), ze které postupně "odpadaly" různé věty, pasáže. (<http://leva-net.webnode.cz/products/udajny-projev-reagana-smest-risi-zla-z-povrchu-planety/>)

V úvodu je uvedeno:

"Následující text, kolující po síti i v českém překladu, je podvrh - Reagan podobnou řeč neproněs, byla mu připisána někým zpětně, na síti se text objevil během roku 2014 v ruštině zde - <http://www.sovross.ru/> (Tam však už není, což podporuje myšlenku o podvrhu - J. Korbel.) Proč se jím tedy zabývat? Myslím že stojí za pozornost nikoliv jako údajná řeč Reagana, ale jako informační produkt roku 2014. Například: jedná se o spontánní produkt nějakého spisovatele nebo bývalého ideologa, nebo záměrnou manipulaci namířenou na nějaké cíle? Pokud druhá možnost, o jaké cíle a z čí strany by se mohlo jednat? A v neposlední řadě prostá otázka: a co v textu je pravda a v čem spočívají manipulace?"

Doporučuji přečíst i názory čtenářů. Názor ať si udělá každý sám. Já myslím, že je to projekce ex-post, po naší porážce. Cílem může být zmírnit naši porážku, naše vlastní chyby. Falza však tohoto cíle dosáhnout nemohou.

Jan Korbel

MŮJ
NÁZOR

□ **ZTRACENÍ V JAZYCE.** Sloupek překladatelka Zory Freiové v Lidových novinách z 12. listopadu 2016 už titulem upozorňuje, oč jí jde – Trump Netrump. V češtině kdysi měli vymyslet co nejvíc záporných tvarů od různých slovních druhů. A šlo to prý velmi snadno – nerozum, neopatrnost, nesvéprávný, nevelký, neovládat se. Nejvíc zabodoval soutěžící, který napsal: Ráno zakokrhal kohout Kýkyryký nekykyryký, spal jsem dál. V našem tisku našla mnoho záporných tvarů i patvarů. Ředitelé škol řeší nekooperaci rodičů se školou. Za spoustu problémů může nekomunikace mezi partnery. Krize na Ukrajině ukazuje neakceschopnost EU. Pozorovatelé kritizují nedemokratičnost voleb. Autorka narazila na nerozlučení, nečlenství, na nebílé lidi a u jednoho politika na výrok po volbách: „Došlo k nevyhře“. Kolem 28. října 2016 byly titulky plné nevyznamenání, neudělení panu Bradymu. Máme si ale podle autorky představit následky, kdyby člověk začal odstraňovat ne-. Poslouchal by v práci šéfovy japonské řeči a v novinách četl horázné výroky veřejných činitelů (*např. expředsedy Senátu Parlamentu ČR Petra Pitharta na Staromáku a na Albertově*). V obchodě by do něj strkali omalení spoluobčané a kdyby se mu u pokladny rozsypal nákup, nadávali by mu do křubů, mehel, šiků. Doma by se na bohého otce vrhly děti – ti starší zbedové a posedové, nejmenší mluvňe a manželka by mu vyprávěla, co zase vyváděly za plechu (*autorka uvedla děti uváděli!!*). Chvilí byl z toho pěkně vrlý, náladu mu zvedlo přeborné množství televizních pořadů. Před týdnem Trump vyhrožoval neakceptováním výsledků voleb. Dopadlo poněkud jinak a nezbyvá než doufat, že americká demokracie přežije Trump Netrump (*navzdory našim komentátorům a politologům, kterých se „zaostali“ američtí voliči zapomněli zeptat, koho mají volit – přeče Hilary*).

□ **DALAJLÁMÁNÍ CHLEBA.** Neobvyklý titulek v Magazínu Lidových novin Pátek 4. listopadu 2016 uvedla režisérka Olga Sommerová (1949) a spustila mnoho vět o návštěvě 80letého budhistického mnicha v Praze. Prý prezidentská kancelář – rok výroby 2013 – nepovoluje setkání s ním na Hradčanském náměstí, jak iniciovala Kateřina Bursíková Jacques z iniciativy „Češi Tibet podporují usilovně“. A tak ředitel Národní galerie Jiří Fajt (*soudil se zatím neúspěšně s prezidentem republiky kvůli neudělení titulu profesor*) dal k dispozici dvoranu před Salmov-

ským palácem, aby tisícovka občanů, ne-souhlasící s potlačováním lidských a náboženských práv tibetského národa, překonala zákaz práva shromažďovacího zakotveného v české ústavě. O pár metrů dál se vine dvouseťhlavá fronta turistů, kteří čekají v zimě a větru na laskavé svolení navštívit sídlo králů, v němž kraluje plebejec, který si Pražský hrad privatizoval. Ministr kultury Daniel Herman se schází s dalajlámou a čtyři ustrašení chlapi, kteří si říkají ústavní činitelé svrchovaného státu (*voliči se zapomněli Olgy Sommerové zeptat, zda mají nebo mohou tyto ustrašence vůbec volit do jejich příštích funkcí*), přispěchají s podlézavou omluvou Číně. Češi jsou prý citliví na devótní smlouvy, jakými bylo Benešovo

STŘÍPKY O DNEŠKU

o devzdání
moci Gottwaldovi v roce
1948 nebo Dubčekova kapitulace podpisem Moskevských protokolů v roce 1968. Jakou škodu způsobil ministr kultury? Bylo snad ohroženo zanedbatelné a pochybné obchodování s komunistickou Čínou, které slouží jen několika oligarchům, nikoliv českému hospodářství? Proč Zeman a spol. zvou do Čech čínského trojského koně, který dokáže koupit cokoli, banky, energetiku, fotbal, pivo a ve spolupráci s cynickými gaunery se stává strategickým okupantem české svobody? (*Zatím téměř vše vyjmenované patří ne-čínským partnerům, pro které je Česká republika rezervou pro laciných pracovních sil, odkladištěm odpadu, místem přeletů desetitisíců letadel, konvojů vojenské techniky a politiky v duchu S USA na věčné časy a nikdy jinak a běda vám, když jinak!!*) Proč bylo samozřejmostí, že se s dalajlámou scházel Václav Havel, zatímco Daniel Herman je odkázán na trestnou lavici? Havel apeloval na dodržování lidských práv. Občanská společnost by měla mít na paměti, že nadšení a naštvání nevystačí na dlouho. Je třeba vydržet a nerezignovat. Ty, kteří nám ukusují demokracii a práva zaručená ústavou, je třeba porazit jejich vlastními zbraněmi, strategií a taktikou, které mají politické parametry. Pravda někdy vítězí (*nikoliv Bartoška s Dykem, Kocáb nebo Horáček s velením na Staromáku, ale režisérka Sommerová, ta velitelka příští takové kampaně, která na Hrad přivede Nečínského a Neruského člověka, který bude jí a jí podobným jedině správnému pojetí demokracie a svobody oho-*

ten bez odmluvy sloužit. Jinak půjdou znovu do ulic).

□ **VLÁDU S KOMUNISTY BYCH NE-DOVOLIL.** Řekl v rozhovoru pro Právo Michal Horáček 11. listopadu 2016. To ne, to je má podmínka, řekl by předsedovi vítězné strany. A takovou vládu by nejmenoval. Podobně se vyslovil v rozhovoru pro Lidové noviny 12. listopadu 2016. Pokud by prý za ním přišel jím pověřený premiér s tím, že do vlády bere KSČM, řekl by mu, že o tom si teda musíme promluvit. A řekl, že by pro něho byl velký problém jmenovat vládu opřenou o komunisty (*přemýšlení milionáře v pravém provedení*).

□ **ČESKÝ RÁJ.** Je titul článku v Lidových novinách 7. listopadu 2016. Jeho autor, spisovatel Ondřej Neff (1945), uvádí, že jsme dospěli do stavu, kdy každý občan přesně ví, koho nenávidí, ví, kdo všechno zavinil a koho je třeba se zbavit, aby bylo opravdu dobře. Velký konsensus panuje kolem Bruselu. To je trvalý zdroj zla. Pradědové měli Vídeň, moje generace Moskvu, dnes je to Brusel. Odtud vládou neomarxističtí bolševici – v očích jedněch, se sklonky kapitalistických vydřiduchů, podle druhých jsou vedeni jediným zájmem, aby nás buzerovali a připravili o peníze. Dělají to prostřednictvím našich politiků, kteří jsou poskoky Bruselu. Zároveň jsou švejci, kteří se chtějí vézt na chvostu evropské podpory a jen brát a nic za to nedat. Hodně velký prabouch je prezident Zeman. Začal kariéru vrávoráním kolem korunovačních klenotů a završil to tím, že nedekoroval Bradyho, o kterém nikdo ještě v září nevěděl, že existuje. Prezident má ale mnoho příznivců, dokonce většinu voličů. A ti všichni vědí, jaké lumpárny snová pražská kavárna, momentálně bývalý král hazardu Horáček, nyní prezidentský kandidát. Mají bohatý výběr dalších předmětů nenávisti. Premiér Sobotka je první na ráně a byl na ní odjakživa, od chvíle, kdy Zemana podrazil ve volbě proti Klausovi. Ale ten Babiš je taky ptáček, miliardář, hráč na obě strany a navíc Slovák. Ve stručnosti vyjmenoval hlavní objekty nenávisti. Jako se pradědové zbavili Vídně, to byla na čtrnáct dní blaženost, a jeho generace jásala, když padla nadvláda Moskvy a jejich poskoků. Pád Bruselu není v dohledu, ale Angličanům se to povedlo. Potíž je v tom, že kdyby každý mohl odstranit toho, koho nenávidí, nastalo by v Česku pusto, jen vítr by třískal okenicemi v opuštěných domech. (*Lépe nelze popsat neutěšenou politikou atmosféru u nás plnou nenávisti a lhaní*).

kj

Brněnská kulturní scéna v lednu a únoru

Janáčkovovo divadlo premiéruje (4. II.) operu *La Gioconda* Amilcare Ponchielliho. Předlohou libretisty Arriga Boita bylo drama *Victora* Huga Angelo, tyran padovský. Boito, Verdiho dvorní libretista, se pokoušel prosadit jako skladatel, ale po neúspěchu své opery *Mefistofeles* napsal libreto k *La Giocondě*. Ponchielli měl k libretu kritický přístup, ale Boito trval na svém pojetí. Tak vznikla Ponchielliho nejslavnější dodnes hraná opera, premiéra v milánské *La Scala* v roce 1876 měla 20 opon. Úspěch způsobila přestávka ve Verdiho tvorbě mezi lety 1871, kdy uvedl *Aidu* a 1886, kdy uvedl *Dona Carlose*. Ponchielli se mu tak postavil po bok a na milánské konservatoři vyučoval *Giacoma Pucciniho* a *Pietra Mascagniho*. Melodika *La Giocondy* je místy podobná jako v *Mascagniho Sedláku Kavalírovi* z roku 1890. Tak velký vliv měl Boito na další generaci. Bude zajímavé jak spleť romantické drama plné lásky a emocí, v němž je občas těžké se vyznat, pojme režisér Tomáš Pi-lař.

Mahenovo divadlo premiéruje (27. I.) Ibsenovu *Paní z moře*. Autor, ovlivněný prostředím z něhož pocházel, rodinným bankrotem, nemožností studovat, v raném mládí odchodem z domova za prací a cejchem otce nemanželského dítěte, postihuje v hlavní hrdince ženskou efemérost v kontrastu se svobodou přírody – moře. Základním pocitem je však kalvinismus s jeho predestinací, otázkou viny a trestu od nevyzpytatelného Boha, který člověkem manipuluje bez ohledu na jeho chování. Opačným „hříšným“ pólem je svobodná vůle jedince. S tímto pocitem se vyrovnávali všichni světově známí Skandinávci až po Ingmara Bergmana. Jejich vykladači to však většinou nepochopili. O to zajímavější bude pojetí režiséra Martina Františáka.

Městské divadlo Brno premiéruje (21. I.) v režii Stanislava Moši životopisný muzikál *Chaplin*. Autoři jsou Thomas Meehan a Christopher Curtis. První z nich se proslavil muzikálem *Rocky* podle scénáře stejnojmenného filmu Sylvestera Stalloneho, po úspěchu v Hamburku 2012 uvedeného na Broadwayi v roce 2014. Druhý z nich je černošský divadelník a úspěšný spisovatel knih pro děti, chudý chlapec, který se vypracoval v době černošského boje za rovnoprávnost v 60. letech 20. století. Příběh *Charlie Chaplina* měl premiéru 2010 v neziskovém profesionálním divadle *La Jolla Playhouse* v kampusu *University of California* v *San Diego*, založeného 1947 *Gregory Peckem* a *Mel Ferrerem*, premiéra na Broadwayi byla v roce 2012. Dle anotace brněnských inscenátorů má muzikálový *Chaplin* jednoznačný humánně akcentovaný vztah ke světu, kritické myšlení vůči zvrhlé politice a jasný názor na bídu společnosti, což zní velice aktuálně.

HaDivadlo premiéruje (11. II.) *Směšnou temnotu Wolframa Lotze*. Autor, záračné dítě německé dramatiky, touto formou kritizuje virtuální svět médií, které zplošťují realitu na pouhou epizodu, parafrázuje a paroduje *Conradovo Srdce temnoty* i *Coppolovu Apokalypsu*. Autor je nositelem *Kleistovy ceny* a za *Směšnou temnotu* získal v roce 2015 ocenění *Dramatik roku*.

Divadlo Husa na provázku navrací na scénu (11. 12. II.) *Babičku Boženy Němcové* v přeписu *Petra Oslzlého* k 70. narozeninám *Jiřího Pechy* v hlavní roli. Pecha se tak vrací po delší zdravotní přestávce na divadelní prkna.

Buran Teatr premiéruje (14. I.) inscenaci podle povídky *Mi-chaila F. Dostojevského Něžná*. Jde o pohybové divadlo pod nímž

je podepsána *Sabina Jurajovič*. Vzniká otázka, zda křehká povídka o osudové lásce unese tuto interpretaci. Inscenátorům budíže útěchou - *Dostojevskij* unesl filmové zpracování režiséra *Roberta Bressona* z roku 1969. Vzniklo tak jedno ze stěžejních děl francouzské filmové *Nové vlny* a totéž lze přát inscenátorům *Buran-teatru*.

Divadlo Radost premiéruje (10. I.) ochotnické *Ořechovské divadlo s Žebráckou operetou*. Jde o verzi *Žebrácké opery* autora a režiséra *Vlastimila Pešky*, jejíž podtitul zní „*Záměrem Žebrácké operety je dokázat velectěnému publiku, že vše, co mnozí „odborníci“ považují za pokleslé, je dobré, ne-li skvělé, k vyjádření ušlechtilých myšlenek, které se zdají být neušlechtilé.*“ Hlavní postava *Meky* je zkorumpovaným stárnoucím seladonem, řízeným zkorumpovanou politickou elitou a stejně zkorumpovanou státní policií. Své místo má i *Facebook* jako nástroj živě a beztrestně propagandy, vše podané hravým autorem.

Divadlo Polárka premiéruje (14. I.) hru nazvanou *Jak dělá ryba?* V režii *Gabriely Krečmerové* zavede děti do 3 let pod hladinu moře a herci v rytmu hudby si budou s diváky hrát. Překvapující novinkou je využívání prvků

acro jógy a *techniky body-mind centering*. První je nový druh jógy, který v sobě spojuje klasické jógové učení s akrobacii a thajskými masážemi. Cvičí se buďto v páru nebo ve více lidech. Druhá je stručně řečeno *psychoterapie zaměřená na tělo*. Vzniká tak otázka co na to děti v útlém věku a hlavně jejich rodiče.

Scéna Divadelní fakulty JAMU Marta premiéruje (5. II.) v režii *Hany Marvanové* *Gogolovy Hráče*. Jde o jednu ze tří *Gogolových komedií*, jež autora umístily mezi světové dramatiky. V prostředí falešných karetních hráčů podvod stíhá podvod a pamětník bude vzpomínat *Smočkovu představení* z roku 1982 v *Činoherním klubu* s *Josefem Abrahámem*, *Jiřím Kodetem*, *Miroslavem Středou*, *Petrem Nárožným* a dalšími. Nelze než přát mladým inscenátorům odlesk tohoto zážitku v publiku.

Hudební fakulta JAMU uvede (13. I.) *violoncellové Variace* na *Rossiniho téma Bohuslava Martinů*, (18. I.) *Patetické trio d moll Michaila Ivanoviče Glinky* pro klavírní trio a (25. I.) *nedokončený Klavírní kvartet* a *moll Gustava Mahlera*. *JAMU* tak připravuje posluchačům hudební zážitky na jiných hudebních pódiích vzácné.

Filharmonie Brno uvede (27. 28. I.) v *Janáčkově divadle*, za řízení *Stefana Veselky*, *Sukovu symfonickou báseň Zrání*. Česká filharmonie pod *Václavem Talichem* ji premiérovala 30. října 1918 – dva dny po osamostatnění Československa. Atmosféru premiéry umocňoval splněný sen celého národa a než *Talich* uchoopil taktovku zvedl rukopisnou partituru k ústům, políbil ji a ztichlému sálu pravil: „*Druhá Má vlast*“. Tolik ke genezi díla. Zazní i *kantáta Jana Nováka Dídó* na *Vergliiovy verše* ze IV. knihy *Aenidy* pro vypravěče, mezzosoprán, mužský sbor a orchestr. Skladatel, *žák Bohuslava Martinů*, napsal kantátu v roce 1967 ke 100 letému výročí klasického gymnázia v Brně. Latínu nikdy neopustil a jako novolatiník v modernizované latině psal i verše. V *Besedním domě* proběhne (4. II.) 22. *reprezentační ples* *Filharmonie Brno*. Hrát budou *orchestr filharmonie*, *Salonní orchestr Brno*, *Jazz Archiv* a *soubor Cimbal Classic*.

/V-zh/

(Ilustrační foto *Tibor Dávid*)

aneb co lze vidět v galeriích a muzeích v lednu a únoru

Moravská galerie na Místodržitelství vystavuje od poloviny prosince jediný obraz Arnolda Böcklina v ČR. Jde o jednoho z představitelů švýcarsko-německého symbolismu, který měl velký vliv na uměleckou a společenskou atmosféru fin de siècle - konce 19. století. Původně ztracený obraz Arnolda Böcklina zachycuje dětskou podobiznu starohraběte Karla Salm-Reifferscheidta ze sbírky obrazů zámku Rájec nad Svitavou. Matka portrétovaného Alžběta Salm-Reifferscheidtová, rozená Liechtensteinová, udržovala ve druhé polovině 19. století kontakty se špičkou výtvarných umělců Rakouska, Německa a Norska. Podporovala je a přijímala na svých zámcích v Rájci a Blansku, kde je i zaměstnávala. Podle objevitele obrazu, kurátora sbírky starého umění a 19. století Moravské galerie v Brně Petra Tomáška, se seznámila s Böcklinem ve Florencii, kde měl ateliér. Obraz zaujme jasnou, zářivou barevností, která je výrazem Böcklinovy fascinace antickými pompejskými malbami a patří k nejlepším příkladům jeho portrétní tvorby. Kurátorovi se tak podařilo splnit si sen každého uměnovědce - objevit závažné dílo. Vystavený portrét malého šlechtice se stal motivací pro vznik speciální interaktivní zóny a edukační hry určené dětským návštěvníkům. Budou odpočívat v dětském pokojíčku malého šlechtice, pohrají si s dobovými hračkami a hlavně budou malovat, neb umění kresby a malby patřilo mezi pravé aristokratické činnosti. Tak Moravská Galerie v atraktivním rouchu nahrazuje co by měla pěstovat škola.

Technické muzeum Brno vystavuje do 15. III. ve spolupráci s firmou West Media a Fakultou strojního inženýrství VUT robotické modely dinosaurů zasazené do prostředí druhohorní přírody. Ve třech podlažích je na 1300 m² výstavní plochy více než šedesát statických a robotických modelů v životní velikosti, které díky nejmodernějšímu výzkumu v oboru mechatroniky a paleontologie umožňují návštěvníkům autentický zážitek jako ve filmech série Jurský park, zesílený světelnými, zvukovými a pachovými efekty. Výstava je kontaktní s možností osahat imitaci kůže, kterou používá triková tvorba v americkém filmovém průmyslu a lze navštívit dva sály 3D kina s animovanými filmy z dob dinosaurů. Výstava je určena mladé generaci jako propagace studia technických oborů VUT a oboru geologie a paleontologie na MU. Vysvětluje pojem a principy mechatroniky. Školáci na paleohřišti minuciózní metodou, bez níž se paleontologický výzkum neobejde, pomocí štětečků odkryjí v písku kostru druhohorního zvířete. Nejzajímavější částí jsou výsledky výzkumů českých paleontologů a autentické nálezy zkamenělin, podobně jako repliky významných světových nálezů na pozadí příběhu o vzniku Země s důrazem na období druhohor. Jde o vzácné nálezy kosterních pozůstatků druhohorních zvířat v ČR - stoličku největšího slonovitého zvířete - mastodonta z třetihor, současníka našich předků, kteří ho lovili kontaktně oštěpem. Dle kurátora odborné části výstavy Antonína Přichystal je otázka, zda se druh homo s přežívajícími dinosaury nesetkal někdy v minulosti. Indicie jsou - zkamenělé stopy hominidů spolu se stopami dinosaurů mladšího data než druhohorního, obrazové doklady neznámých zvířat ve starém Egyptě a předkolumbovských kulturách Střední a Jižní Ameriky. Vezmeme-li v úvahu příběh obrovského novozélandského pštrosa moa, vyhynulého někdy mezi 15. a 19. stoletím, zdá se, že kryptozoologie, zabývající se objevováním neznámých zvířat, není oborem fantastů. Stačí připomenout tři nové neznámé druhy poměrně velkého zvířete, asijského jelínka muntžaka hnědého, skrývající se do roku 1994 v jihoasijské džungli.

Science centrum Vida velkoryse oslavuje své dvouleté výročí. Návštěvníků bylo za dva roky 460 tisíc, programů pro školy 277, představení se zábavnými pokusy 2500, programů pro rodiny 130

a mohli bychom se statistikou akcí pokračovat až po 9 přechodných výstav. Poslední výstavu Zvukohraní, založenou (viz název) na experimentech se zvukem, vystřídala výstava Klamárium, připravená Psychologickým ústavem AV ČR s podtitulem - co prozrazují optické klamy o lidské mysli. Jde o využití klamů a jiných příkladů omylnosti a ovlivnitelnosti lidského zraku. Návštěvníci se promění v obry a trpaslíky, obrázky se začnou pohybovat, prostor se zdeformuje a cesta po laně povede nad mrakodrapy. Oslavou 60. let Ábíčka je Velká výstava ABC. K vidění jsou vystřihovánky, komiksy, rukodělné návody i kluby čtenářů. Návštěvník se může zapojit do stavby reálné velké papírové modelu města. Z filmové produkce se promítá 3D film Divoká Afrika z produkce BBC Earth. Tématem je jeden z živlů a současně surovina na niž se bude v 21. století bojovat - voda a její cesta od zamrzlých vrcholů hor ke korytům mohutných řek a jezerům plným života, skrze vlhké deštné pralesy a ohromné vodopády až k vyprahlým savanám a pouštím. Přebytek a nedostatek vody určuje způsob života zvířat, která přežívají sluneční úpal i deště. Lvi, sloni, hejna plameňáků nebo plazi, se přizpůsobují ročnímu vodnímu cyklu. Platí to i pro původní africké kultury. Po shlédnutí filmu návštěvník pochopí, proč, přes světové prvenství vynálezu železa, neovládl člověk Afriku stejně jako mírný pás a kolonizátoři v 19. století přišli do období vzniku feudálních afrických států na úrovni evropského ranného středověku. Byly za tím rozměry Afriky, nesrovnatelné s Evropou,

a hlavně nepřátelská příroda, mající vliv na hustotu populace, což vyvolává otázku o budoucnosti černého kontinentu.

Galerie Aspekt na Údolní uvádí do konce února výstavu Václava Bláhy nazvanou Musíš být. Autor je spolu s Michaelem Rittsteinem a Kurtem Gebauerem členem „Volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přeče“ vzniklého v roce 1988. Jeho díla jsou zastoupena ve sbírkách Národní Galerie v Praze, Světové banky ve Washingtonu, v regionálních galeriích v Čechách, na Slovensku, v soukromých sbírkách doma i v zahraničí, realizace ve veřejném prostoru jsou ve foyeru Nové scény Národního divadla, v USA v Severní Karolině a Bavorsku. Na výstavě je zastoupena jeho figurální tvorba.

Galerie Ars na Veselé uvádí do 15. I. výstavu nazvanou Česká krajina malba ze sbírek Kooperativy. Jde o ojedinělou jednorázovou výstavu ze sbírek stejnojmenné pojišťovny, k vidění byla dosud pouze v jejím pražském sídle. Zahrnuje díla malířů od devatenáctého století po 20. léta století dvacátého. V dnešní záplavě efemérního experimentu jde o ostrůvek krásy prověřený časem.

Diecézní muzeum na Petrově vystavuje svou nejnovější akvizici Madonu z Veverí. Do března 2016 byla v držení Národní galerie v Praze, vystavená v Anežském klášteře. Vznikla okolo roku 1350, patrně na objednávku bratra Karla IV. markraběte Jana Jindřicha Lucemburského v dílně Mistra vyšebrodského oltáře. Barevností upomíná na malby Tomassa da Modeny, který pracoval pro císaře Karla IV., ale patrně jsou i francouzské vlivy. V Propité věži katedrály a v salónku Diecézního muzea je volně přístupná výstava dřevorezů Albrechta Dürera s tématem Apokalypsy.

V Malé Královopolské Galerii vystavuje do 23. XII. v rámci oslav 20. výročí galerie Vánoční salon Uměleckého sdružení Parnas. Pod spektakulárním vznosným názvem se skrývá skupina profesionálních i amatérských umělců, působících v Králově Poli. Ožívují tak předměstí Brna, kde v minulosti působily osobnosti jako skladatel Václav Kaprál, otec Vitulky Kaprálové, nebo spisovatel bestsellerů první poloviny 19. století Hermann von Pückler-Muskau, jenž svými zážitky uchracoval posluchače v hostinci, který podle jeho pseudonymu převzal název - Semilasso.

/vp-zh/

(Ilustrační foto Tibor Dávid)

Zemřel guru grafického designu Jan Rajlich

Respektovaný guru grafického designu a mistr vizuální komunikace Jan Rajlich, vycházející z konstruktivistické avantgardy i z funkcionalistických tradic, zemřel po krátké nemoci ve věku 96 let v neděli 27. listopadu 2016 v Brně.

Tento iniciátor zrodu mezinárodního bienále grafického designu a zakladatel a čestný předseda Sdružení Bienále Brno se stal mezinárodně uznávaným tvůrcem, organizátorem a propagátorem lidského dorozumění. Na sklonku roku 2015 obohatil knižní trh pozoruhodnou vzpomínkovou publikací *Brno – černá bílá*, která na 423 stránkách mapuje čtyři desetiletí kulturního dění spojeného s Brnem. Letos v květnu představil své práce v Galerii města Olomouce na výstavě *Zahrada Q*.

Od 10. listopadu do 13. ledna 2017 v Galerii Václava Chada na zámku ve Zlíně je otevřena výstava *Hloubka plochy*, která představuje především Rajlichovy plakáty, serigrafie a koláže. Podává obraz o umělcově obsáhlé tvorbě od konce třicátých let minulého století do konce první dekády 21. století. Dokládá, že je spjata i se Zlínem, kde v letech 1939 až 1944 studoval na Škole umění a v letech 1940 až 1944 pracoval v redakci novin Batovy firmy.

„Pro počátky Rajlichovy tvorby je typické zaujetí krajinou i prostředím města a jeho lidí. Vzhledem k experimentátorskému založení se ale od olejomalb postupně odklání a od 60. let se věnuje grafickým technikám, koláži a objevování výtvarných technik i materiálů“, charakterizuje vývoj umělcovy tvorby kurátor zlínské výstavy Vít Jakubiček. „Oblíbené měl koláže, kde jsou možnosti experimentování prakticky neomezené. U nejpokročilejších pak kombinuje plošný barevný motiv, tištěný

text a své vlastní písmo.“ Věnoval se vedle toho i užitém formám grafiky – plakátům, etiketám, orientačním systémům, zakázkám pro Brněnské veletrhy a výstavy a právě plakátům, serigrafii a kolážím je zlínská výstava věnována. Její úvodní část se zaměřuje na experimentální volnou tvorbu – koláže, cyklus serografií a soubor prací *Ruby*. Ve druhé části ukazuje nejen propagační a plakátovou tvorbu, ale také ranou tvorbu – kresby a krajinomalby. Součástí expozice je rovněž korespondence s Ladislavem Sutnarem, jedním z nejvýznamnějších českých grafických designérů, který od roku 1930 působil v USA.

Rajlichovy práce jsou zastoupeny ve veřejných i soukromých sbírkách, patří k nim mj. brněnská Moravská galerie, Museum of Modern Art v New Yorku a Musée de Louvre v Paříži. Dostalo se mu řady ocenění, mezi nimiž jsou Euro-Design Award, Cena města Brna a World Design Award Mexico. Několikrát ho vyznamenala i mezinárodní organizace grafického designu Icoграда.

Almanach českých novinářů 1989–2008, vydaný encyklopedickým nakladatelstvím Libri, připomíná, že Jan Rajlich byl i členem Svazu českých novinářů a od 1. července 1945 vedoucím redaktorem nezávislého deníku Těšínské noviny, vycházejícího v Českém Těšíně, po jehož zániku na sklonku roku 1946 vedl do podzimu 1947 českotěšínskou redakci deníku Práce.

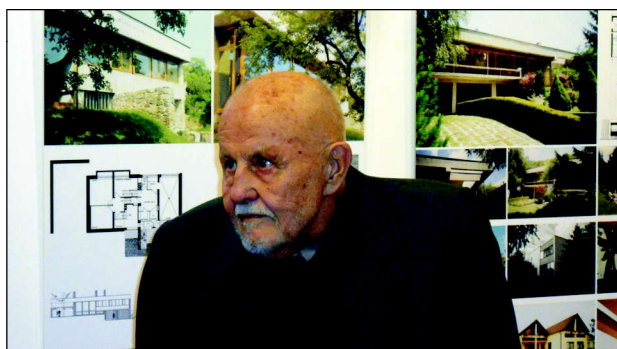
Bohumil HLAVÁČEK

Architekt prof. Ivan Ruller devadesátiletý

Autor architektonických návrhů staveb Janáčkova divadla v Brně, haly Rondo, pavilonu E na brněnském výstavišti, divadla ve Zlíně, Státní banky ve Žďáru nad Sázavou či jejího interiéru v Praze - Vysočanech a dalších realizací v ČR i v cizině prof. Ing. arch. Ivan Ruller vystavuje výběr ze svého díla v brněnské vile Stiasni při příležitosti svých devadesátin.

Jubilant besedoval s odborníky i veřejností v Metodickém centru moderní architektury v Brně - Pisárkách. Pracoval mj. ve Stavoprojektu, Chemoprojektu, v pařížské projekční firmě chemického projektu Technip, také v Elektroprojektě, či zastával funkci děkana Fakulty architektury VUT v Brně. V rámci UNESCO tvořil pro muzeum v Libyi, kde se podílel na zajištění dostavby Národního libyjského muzea v Tripoli. Přehlednou panelovou výstavku Rullerova celoživotního díla mohou zájemci vidět ve vile Stiasni do 19. února 2017 vždy od pátku do neděle od 10 do 16 hodin.

Václav Žalud (text a foto)

Vzpomínka na Štěpána Vlašína

Jeho život skončil před pěti lety – 20. ledna 2012. Odešel významný literární vědec, aktivně levicově zaměřený autor několika monografií, např. o Jiřím Mahenovi, Jiřím Wolkerovi, Bedřichu Václavkovi.

Mnoho desítek článků a statí uveřejnil v *Rovnosti*, *Rudém právu*, v literárních časopisech a které vyšly v několika sbornících. Podílel se na *Slovníku* a *Lexikonu* českých spisovatelů i na příslušné kapitole *Dějin města Brna*. Od padesátých do počátku devadesátých let byl v čele brněnské pobočky Ústavu pro českou a světovou literaturu ČSAV, poté byl pedagogem na Slezské univerzitě v Opavě. V Brně založil a předsedal místnímu sdružení Výboru národní kultury do roku 2005. Několikrát přednesl úvod k charakteristice života a díla některého z velikánů naší kultury. V tom byl příkladem pro všechny ostatní po něm vystupující. Karel Janiš

Středisko partnerské sítě Puškinova institutu

Středisko partnerské sítě Puškinova institutu při Ruském kulturně osvětovém spolku na Moravě (RKOSM) otevřeli 18. prosince v Brně (v Křenové 67).

Předehru této slavnosti vytvořil nedělní Vánoční koncert *Betlémská hvězda* ve Francouzském sále brněnského Grandhotelu v podání dirigentky a učitelky zpěvu ve Varšavě Julie Chmeljovské. Umělkyně umožnila posluchačům nahlédnout do světa koled i církevních hymnusů z období změny kalendářního roku.

Při této příležitosti seznámila přítomné předsedkyně Ruského kulturně osvětového sdružení na Moravě Ljubov Vondoušková s činností národnostní menšiny asi pěti tisíc rodilých Rusů žijících na Moravě. Z nich půldruhé stovky zapsaných ve spolku RKOSM jej rozvíjí za rostoucí přízně českých sympatizantů.

Den poté přidal moskevský Puškinův institut do své sítě nové brněnské středisko. Stalo se tak po podpisu dohody o příznání statusu partnera v partnerské síti institutu a po předání darů do výbavy Školy ruského jazyka a kultury při RKOSM.

Otevření nového centra doprovázelo představení vzdělávacích a osvětových programů pro děti a soustavy certifikačních zkoušení Puškinova institutu. Přítomně provedli novinkami představitelé moskevského institutu - zástupce děkana Filozofické fakulty pro vědeckou práci Alexandr V. Paškov a vedoucí centra lingvodidaktiky jazykových testů a podpory migrační politiky Taťana E. Korepanová.

(vž)

Naši lednoví jubilanti

1. 1. Emilie HALAŠKOVÁ, 92 let, ZO 2708;
2. 1. Miroslav HRUŠKA, 81 let, ZO 0305, Ladislav DRÁPAL, 71 let, ZO 0505, Libor POKORNÝ, 82 let, ZO 2901;
3. 1. Zdeněk OŠMERA, 51 let, MO 1101, Viktor DULKA, 65 let, MO 1600, Ladislav KOVÁŘ, 81 let, ZO 3003;
4. 1. Milada DOSKOČILOVÁ, 77 let, ZO 0305, Václav HUBENÝ, 65 let, ZO 2101, Zdeňka ANDRLOVÁ, 85 let, ZO 2705;
5. 1. Radko BODLÁK, 66 let, ZO 0309, Anna VRABCOVÁ, 86 let, ZO 1505;
7. 1. RSDr. Jaroslav ZDRÁHAL, 85 let, ZO 2901;
8. 1. Marcela SEDLAŘÍKOVÁ, 72 let, Ing. Jiří MIČA, CSc., 76 let, oba MO 1101, Hana KORÍNKOVÁ, 60 let, MO 1600;
9. 1. Oldřich VOJKŮVKA, 61 let, ZO 2710;
12. 1. Ing. Zdenko ŠTĚPÁN, 70 let, ZO 2101;
13. 1. Josef SUCHÝ, 69 let, MO 1101;
14. 1. Emílie KALASOVÁ, 91 let, ZO 2710;
16. 1. Jiří HORAKOVSKÝ, 70 let, ZO 0505;
17. 1. Libuše ZAVADILOVÁ, 65 let, ZO 3023;
18. 1. Jarmila NEVESELÁ, 87 let, LKŽ, Josef ČERMÁK, 85 let, ZO 2901;
19. 1. František VÍT, 82 let, ZO 0305, Karel JOCH, 84 let, ZO 0505, Bohuslava PEŠKOVÁ, 71 let, Marcela KOUDELOVÁ, 92 let, obě ZO 2901, Marie PETRÁNOVÁ, 78 let, ZO 0502;
20. 1. prof. PhDr. Bohumil HNÍZDO, CSc., 86 let, ZO 2101, Jiří MATUŠEK, 69 let, ZO 3002;
21. 1. Libuše JANDOVÁ, 85 let, ZO 0309, Alois DEUTSCH, 86 let, ZO 2901;
23. 1. Jiřina SCHLEINOVÁ, 70 let, ZO 0305, Miroslav KOPŘIVA, 83 let, LKŽ;
24. 1. Josef PROCHÁZKA, 83 let, ZO 0505, Miloš ZEMAN, 90 let, ZO 1505;
25. 1. Vlasta ŠUDOMOVÁ, 47 let, MO 1101;
26. 1. Zdenka FOJTÍKOVÁ, 71 let, ZO 2101, Miroslav VRÁNA, 85 let, ZO 0423, Lidie MIČKALOVÁ, 76 let, LKŽ;
27. 1. Zdeňka ONDROVÁ, 84 let, ZO 2705, Karel MUSIL, 91 let, ZO 2711;
28. 1. Marie POSPÍŠILOVÁ, 78 let, LKŽ;
29. 1. František PIROCHTA, 87 let, ZO 1505.

Všem našim oslavencům děkujeme za práci pro stranu a sociálně spravedlivou společnost a do dalších let přejeme pevné zdraví a mnoho elánu. ZO (MO) a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO!

Mladí moc zájmu nejeví

Komise pro práci s mládeží se schází každý měsíc v počtu kolem šesti členů. Ve druhém pololetí 2016 došlo k jejímu omlazení. Uvolnění pro jinou práci byli starší členové a nahradili je členové mladší. Dle možností se podílíme na akcích pořádaných MěO.

Stále se však - až na několik výjimek potýkáme s nezájmem o práci mladých soudruhů. Zcela ojediněle nepomáhají výzvy přes emaily, ani přímo telefonické kontaktování. Dotaz takovému mladému členu, jak si představuje svoji pomoc straně, je odmítnut s tím, že je na něj prováděn nátlak. Mnoho informací o tom, jak zapojit mladé členy do práce, tedy nemáme, zabýváme se tím na každém jednání a postupně krystalizují nástinové možnosti. Je potřeba zapojit více členů, aby Komise mohla začít uskutečňovat své plány, o kterých jsem se zmiňoval již v Echu 5/2016. Tyto plány počítaly s rychlejším tempem růstu počtu aktivních mladých členů. Jistý růst tu však je. Z hmatatelné činnosti Komise: v měsíci září se uskutečnilo víkendové setkání mládeže MěO Brno a přizvaných hostů v objektu v blízkosti obce Ochoz u Brna. Proběhly diskuse v několika tematických okruzích vedoucích k získání vyššího povědomí o ekonomických zákonech socialistického hospodářství, aktuálních otázkách a nástinu práce s mládeží pro příští období. Dále začaly přípravy ohledně cvičení před kamerou, které se budou pořádat pro aktivní členy a zastupitele.

Největším úspěchem Komise mládeže druhého pololetí je, že se podařilo dokončit zformování brněnské buňky KSM. Pro letošní rok vidíme jako hlavní úkol zlepšení podílu mladých na akcích pořádaných MěO strany.

Pavel VALACH

Tragédie Alexandrovců

V neděli 25. prosince 2016, dvě minuty po startu z letiště u Soči se zřítíl do Černého moře letoun TU 154 ruské armády. Mířil z Moskvy do Sýrie. Letělo 64 zpěváků a hudebníků souboru Alexandrovců včetně ředitele souboru gen. Valerije Chalilova. V Sýrii měli vystoupit před ruskými vojáky i obyvateli Aleppa. Zbytek byli novináři a funkcionáři MO RF. Posádka čítala osm členů. Všechny 92 osob na palubě zahynulo. Havárii vyšetřuje speciální komise. 26. prosinec se stal v Rusku dnem smutku. Tragédie vyvolala i v ČR obrovskou vlnu solidarity. Světový soubor má na rok 2017 naplánováno také deset vystoupení v ČR.

Na druhý svátek vánoční se před Generálním konzulátem Ruska v Brně sešly desítky lidí, kteří přišli zapálit svíčku, či položit kytičku. Většinou členové i zastupitelé brněnské KSČM v čele s předsedou Martinem Řihou, a představitelé vlasteneckých organizací, např. KČP, VSA, SLS a dalších, ale i neorganizovaní občané. Podepsali se také do kondolenční knihy GK RF. Vyjádřili tak úctu umělcům, solidaritu a proslavanský postoj, diametrálně odlišný od názorů lidské spodiny, žel včetně některých politiků, jíž neštěstí nahrálo k dalším primitivním projevům nenávisti vůči Rusku.

Čest jejich památce!

Tibor DÁVID

Foto Kristýna LEHUTOVÁ

Výbor národní kultury v Brně

Vás srdečně zve na svoji

Výroční schůzi

která se bude konat ve středu 25. ledna 2017 v 16.00 hodin, ul. Křenová 67, Brno, místnost č. 412 ve III. poschodí.

Program: Zpráva o činnosti, Zpráva o hospodaření
Předání Pamětních listů VNK, Diskuse, různé
SRDEČNĚ ZVEME NAŠI VEŘEJNOST, ČLENY, PŘÁTELE I SYMPATIZANTY

Kontakt: poštovní schránka VNK Brno, Křenová 67, PSČ 602 00
www.vnkbrno.cz vnkbrno@email.cz (tramvaj č. 8, výstup zastávka Masná)